Nr. 18. Lublin, dnia 26 października 1927 r. Rok VIII.

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Cena niniejszego numeru wynosi 1 zł. Dziennik wysyłany będzie po wpłaceniu zaliczki na prenumeratę za II półrocze 1927 r. w kwocie 6 zł. Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, zaś od osób prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. W ogłoszeniach opłata za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce wynosi 50 groszy, za szpaltę 30 zł., za stronę 60 zł. Za ogłoszenia o zagubionych dokumentach liczy się 10 groszy od jednego wyrazu. Za ogłoszenie o rejestracji stowarzyszeń 5 zł. Wszelkie należności należy wpłacać do Pocztowej Kasy Oszczędności na konto czekowe Nr. 100.200.

Redakcja i Administracja: Gmach Urzędu Wojewódzkiego Niecała Nr. 14, drzwi 29 (I p.)

Numer niniejszy został poświęcony w szczególności sprawie budowy szkół powszechnych, sprawie wydawania drzewa z lasów, uiszczających daninę lasową w naturze, poszkodowanym na odbudowę osiedli zniszczonych przez wojnę oraz sprawie trybu postępowania przy zakładaniu elektrowni.

TREŚĆ:

A.

287.

Okólnik № 152.

Wojewody Lubelskiego i Kuratora Okręgu Szkolnego do Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych oraz Inspektorów Szkolnych na terenie Województwa Lubelskiego *w sprawie budowy szkół powszechnych.*

L. 9210/Sm.

Budowa publicznych szkół powszechnych opiera się prawnie na ustawie z dnia 17 lutego 1922 r. o budowie publicznych szkół powszechnych (Dz. Ust. R. P. z r. 1922 Nr. 18 poz. 144) zmienionej cześciowo ustawą z dnia 22 grudnia 1925 r. o środkach zapewnienia równowagi budżetowej (Dz. Ust. R. P. z r. 1925 Nr. 129 poz. 918).

Według tej ustawy obowiązek budowy publicznych szkół powszechnych oraz mieszkań dla nauczycieli ciąży całkowicie na gminie wiejskiej lub miejskiej, która winna dostarczyć szkole założonej zgodnie z obowiązującemi przepisami gruntów pod zabudowania szkolne, na boiska i ogrody szkolne, wznosić nowe budynki szkolne, mieszkalne i gospodarcze lub przebudować odpowiednio do potrzeb szkolnych już istniejące, ponadto winna zaopatrzyć szkoły w całkowite urządzenie wewnętrzne.

Obszar gruntu na szkołę wraz z boiskiem i ogrodem szkolnym winien wynosić dla szkół 1, 2 i 3 - klasowych conajmniej 0,56 ha (1 morg) dla szkół 4, 5, 6 i 7-klasowych conajmniej 0,85 ha ($1^1/_2$ m.), dla szkół 7 - klasowych z oddziałami równoległemi conajmniej 1,12 ha (2 morgi). Obszar gruntu na budowę domów mieszkalnych dla nauczycieli wraz z podwórzem winien wynosić conajmniej 500 m. kward. na każde mieszkanie.

Prócz tego gmina, możliwie, winna dostarczyć kierownikowi szkoły 1,12 ha (2 morgi) gruntu ornego w jednej połaci, o ile możności przy budynku szkolnym, jednak nie dalej niż w odległości półtora kilometra od szkoły, oraz o ile miejscowe warunki na to pozwolą, a gmina wyrazi swoją zgodę, gmina winna dostarczyć pod ogródki dla nauczycieli po 0,2 ha na każde mieszkanie, jeżeli grunt będzie położony bezpośrednio przy mieszkaniu nauczycielskiem, lub po 0,56 ha, o ile grunt jest dalej.

Na zmniejszenie powyższego obszaru dla miast a w wyjątkowych wypadkach dla wsi — może zezwolić, po wysłuchaniu opinji Rady Szkolnej powiatowej, Kurator Okręgu Szkolnego.

W razie powzięcia zamiaru budowy szkoły przed rozpoczęciem prac przygotowawczych do budowy (jak wyszukanie gruntu, sporządzenie planów, kosztorysu i t. p.) należy przedewszystkiem uzyskać t. zw. **orzeczenie organizacyjne** dla danej szkoły.

Opracowanie wniosku w sprawie wydania orzeczenia organizacyjnego dla danej szkoły należy do kompetencji Inspektora Szkolnego.

Orzeczenie wydaje Kurator Okręgu Szkolnego na mocy ustawy o zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkół powszechnych z dnia 17 lutego 1922 r. (Dz. Ust. R. P. z r. 1922 Nr. 18 poz. 143) na wniosek Inspektora Szkolnego, po wysłuchaniu opinji Rady Szkolnej Powiatowej, oraz rozpatrzeniu uchwał odnośnych Dozorów Szkolnych. Sposób opracowywania wniosków w sprawie wydawania orzeczeń organizacyjnych zawarty jest w okólniku Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 19 lipca 1923 r. L. 8987/I. (Dz. Urzęd. Minist. W. R. i O. P. z r. 1923 Nr. 17 poz. 156).

Wybór miejscowości, w której—w myśl zasad sieci szkolnej — ma być założona szkoła, oraz punktu szkolnego (placu szkolnego) w tej miejscowości, a następnie zaprojektowanie obwodu szkolnego tej szkoły i wyznaczenie jej stopnia organizacyjnego winny być dokładnie rozważone, by czyniły zadość zasadom planowej sieci szkolnej i pozwoliły w przyszłości na racjonalne utworzenie obwodów sąsiednich. Kształt obwodu szkolnego winien zbliżać się możliwie do koła względnie do miarowego sześcioboku. Zgodnie z ustawą projektować należy obwody szkół możliwie wysoko zorganizowanych. W celu zbadania, czy plac szkolny, t. j. wyznaczone miejsce pod budowę szkoły, będzie odpowiedni, należy poddać ten plac oględzinom Komisji, złożonej z Inspektora Szkolnego, Architekta Powiatowego i Lekarza Powiatowego — Komisję zwołuje Inspektor Szkolny. Przed komisyjnem badaniem placu gmina winna dostarczyć dokładny plan sytuacyjny placu. Z badania Komisji należy sporządzić protokół. Protokół ten winien być przedłożony Kuratorowi do zatwierdzenia przy wniosku w sprawie wydania orzeczenia organizacyjnego, ewentualnie może być przedłożony już po uzyskaniu orzeczenia organizacyjnego.

W ten sposób dopiero po uzyskaniu orzeczenia organizacyjnego i zatwierdzenia wyboru placu szkolnego pod budowę szkoły można już bez obawy jakiegokolwiek nieporozumienia lub zawodu przystąpić do wykonania koniecznych prac przygotowawczych do budowy szkoły, zabrać się do sporządzenia planów oraz kosztorysu.

Grunt pod budowę szkoły i domów mieszkalnych winien być własnością gminy. O ile grunt szkolny jest własnością wsi (gromady), to grunt ten przed przystąpieniem do budowy szkoły należy przekazać na własność gminie w drodze uchwały gromadzkiej.

Szkoła może być wznoszona również na gruncie, stanowiącym własność Państwa, a przeznaczonym na cele szkolne. W tym wypadku gmina ma zobowiązać się do wydzierżawienia gruntu państwowego na warunkach, podanych w okólniku Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych L. 308 z dn. 4 czerwca 1921 r. (Dz. Urz. Min. Wyzn. Rel. i O. P. Nr. 14 z r. 1921 poz. 141) i do ewentualnego przyjęcia w przyszłości na własność tego gruntu na warunkach, jakie ustali odpowiednia ustawa. Budowa szkoły na gruncie, przydzielonym jeszcze przed wojną przez władze rosyjskie na potrzeby szkół początkowych, nie znajduje przeszkód, gdyż jak to wynika z okólnika Min. W. R. i O. P. z dnia 20.VIII 1924 r. Nr. 4772 M. P. grunty takie należy

uważać za państwowe, pozostawione do bezpłatnego i bezterminowego użytkowania szkół.

Jeżeli tytuł własności gruntu jest wątpliwy, nie należy przystępować do budowy szkoły na takim gruncie.

Projekty i kosztorysy budynków szkolnych i domów mieszkalnych dla nauczycieli sporządza gmina we własnym zakresie działania, może jednak prosić Kuratorjum o przesłanie gotowych już projektów.

Jeżeli gmina prosi Kuratorjum o projekty gotowe winna nadesłać za pośrednictwem Inspektora Szkolnego plan sytuacyjny placu szkolnego, zaświadczony przez Architekta Powiatowego, wspólnie z Inspektorem Szkolnym dokonać wyboru jednego z projektów, umieszczonych w zeszytach „Projekty budynków szkół powszechnych", które są do przejrzenia u Inspektorów Szkolnych, Starostów oraz w Radach Szkolnych Powiatowych, i dołączyć kwit Kasy Skarbowej na dowód opłacenia należności za projekty.

Cena 3-ch niezbędnych kompletów odbitek wynosi dla szkół 1-klasowych—110 zł., dla szkół 2 kl.—130 zł., 3-kl.—150 zł., 4-kl.—180 zł., 5-kl.—200 zł., 6 i 7-klasowych bez sali gimnastycznej 230 zł. Bliższe szczegóły zawarte są w okólniku Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 29 czerwca 1926 r. Nr. I. 9648/26 (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. z r. 1926, Nr. 12 poz. 149). W wyjątkowych wypadkach podane ceny odbitek na umotywowany wniosek Kuratorjum mogą być przez Ministerstwo zmniejszone.

Jeżeli gmina sporządza projekt we własnym zakresie, wskazane jest przesłanie przez Inspektora Szkolnego Kuratorowi do wstępnej aprobaty najpierw tylko szkiców w celu uniknięcia straty czasu i kosztów, jakie pociągnęłyby za sobą zmiany w projektach już całkowicie wykończonych.

Projekty i kosztorysy winny być według obowiązujących przepisów — przedłożone Architowi powiatowemu, który po stwierdzeniu zgodności planu sytuacyjnego z rzeczywistością i zaopinjowaniu przesyła je: 1) albo Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych przy Urzędzie Wojewódzkim, która po uzyskaniu zatwierdzenia projektów przez Kuratora pod względem potrzeb szkolnych „rozpatruje je pod względem policyjno-budowlanym i udziela pozwolenia na wzniesienie budowli; 2) albo też Inspektorowi Szkolnemu celem przesłania do Kuratorjum, które sprawie zatwierdzenia projektów nada samo odpowiedni bieg. Druga alternatywa, jako wygodniejsza, jest praktykowana na terenie naszego województwa.

Bliższe szczegóły w sprawie przedkładania wniosków w przedmiocie budowy publicznych szkół powszechnych znaleźć można w okólniku Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 6 kwietnia 1922 r. L. 8981/I. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. z r. 1922 Nr. 12. poz. 113).

Dziesięciolecie istnienia szkoły polskiej pod zarządem Władz Państwowych polskich, jakie w w dniu 1 października b. r. w wielu miejscowościach naszego województwa było uroczyście obchodzone, wykazało bardzo poważny dorobek w dziedzinie szkolnictwa powszechnego. Liczba szkół przekroczyła 2000 przy 5454 nauczycielach; w szkołach tych kształci i wychowuje się — około 275000 dzieci. Jakościowo szkoły również nie pozostały w tyle, personel szkolny prawie całkowicie zdobył już kwalifikacje zawodowe, pozostało tylko zaledwie 3% nauczycieli niekwalifikowanych.

Jedynie w dziedzinie budownictwa szkolnego osiągnęliśmy bardzo nikłe rezultaty.

Statystyka szkolna w roku 1926/27 wykazała, że z pośród 4683 izb szkolnych, wykorzystywanych w dużej mierze na dwie zmiany, było 1528 izb własnych, rozmieszczonych aż w 823 budynkach, z których połowa zaledwie, t. j. 15% w stosunku do izb posiadanych, a tylko 10% w stosunku do izb szkolnych niezbędnych na naukę jednorazową, była przydatna dla potrzeb szkolnych.

Zaledwie 20 szkół 7-kl. w Województwie Lubelskiem posiada budynki własne, jako tako przydatne do swoich potrzeb, ponadto posiadają budynki własne 2 szkoły 6-kl., 10 szkół 5-kl. i 10 szkół 4-klasowych, reszta są to przeważnie budynki jedno i dwuizbowe, które nie mogą w żaden sposób sprostać potrzebom dzisiejszej 7-letniej i 7-klasowej szkoły powszechnej.

Okazało się, że w wielu powiatach w ciągu całego dziesięciolecia istnienia szkoły polskiej albo nic się nie budowało, albo co gorsza budowało się źle, bezplanowo i nie zgodnie z obowiązującą dziś siecią szkolną. Stwierdzić należy w tych powiatach t. zw. „dzikie budownictwo", z którego znikomy tylko procent budynków okazał się przydatny dla potrzeb szkolnych. Akcja budowlana po większej części była rozproszona i nieskoordynowana, wysiłek ludności, w wielu wypadkach nawet dość wydatny, okazał się zmarnowany, ponieważ nie został ujęty pod należytą kontrolę władz Instancji. Gdybyśmy w ten sam sposób i z taką powolnością chcieli dalej kontynuować akcję budownictwa szkolnego, to ze smutkiem należałoby stwierdzić, że i za 500 lat szkół byśmy nie wybudowali. Tymczasem zaś rezultatem tego okropnego stanu budynków szkolnych jest powszechnie panująca — gruźlica, która w zastraszający sposób szerzy się w szkołach i dziesiątkuje dziatwę szkolną i nauczycielstwo.

Według pobieżnie przeprowadzonych obliczeń musimy wybudować 700 budynków na pomieszczenie szkół 4, 5, 6 i 7-klasowych, nie licząc budynków na pomieszczenie szkół 1, 2 i 3-klasowych. Musimy więc wybudować około 4500 sal szkolnych dla szkół od 4 do 7-klasowych, koszt których, licząc po 20.000 złotych na budowę jednej sali, wyniesie około 90 miljonów złotych w całem Województwie. Gminy obowiązkowi temu same sprostać nie będą w stanie, ponieważ środki materjalne, jakiemi obecnie gminy ustawowo rozporządzają w żadnym wypadku na to pozwolić nie mogą.

Gromady wiejskie lub nawet rejony szkolne tembardziej nie są w stanie porwać się samodzielnie na budowę szkoły wyżej zorganizowanej.

Akcją budowy szkół muszą się zainteresować Sejmiki powiatowe, które dopiero łącznie z gminami mogą sprostać potrzebom budownictwa szkolnego i **choć jedną szkołę 7-klasową rocznie w powiecie każdym wybudować.**

Sejmiki powiatowe mają obecnie możność zaciągnięcia pożyczek długoterminowych w Banku Gospodarstwa Krajowego i Banku Komunalnym w Warszawie, mają możność pobrania zgodnie z art. 21 ustawy o finansach komunalnych t. zw. podatku inwestycyjnego, mają możność wreszcie wstawienia pewnych sum na budowszkół do budżetów gminnych i zobowiązać gminy do wybudowania w pewnych terminach choć po jednej szkole. Kredyty w ten sposób otrzymane łącznie z dobrowolnemi świadczeniami ludności w naturze mogą już wystarczyć na rozpoczęcie planowej akcji budowy szkół i w ciągu paru najbliższych lat wykazać nawet dość pokaźny dorobek.

Należy się cieszyć, że cały szereg powiatów powyższą akcję budowy szkół już rozpoczęło, inne robią przygotowania, należy w końcu dążyć do tego, aby i pozostałe Sejmiki do budowy szkół w ten sposób się zabrały. Ponieważ finansowo jesteśmy jeszcze biedni, nie wolno nam się rozpraszać i rozpoczynać budowy jednocześnie w kilku miejscowościach, gdyż w ten sposób podjęta akcja może się załamać, a ludność zniechęcić do dalszej budowy na długie lata.

Nie stać nas również na budowę szkół niżej zorganizowanych, jedno i dwuklasowych, ponieważ z budową tych szkół możemy wstrzymać się narazie, a w przyszłości pozostawić ją samym tylko gminom, musimy natomiast usilnie forsować budowę szkół 7-klasowych, których brak odczuwa cała ludność Województwa, a które dziś są palącą koniecznością.

Wysiłek w ten sposób poniesiony pozwoliłby nam kosztem 2,5 do 3 miljonów złotych na całe Województwo wybudować rocznie około 2o szkół siedmioklasowych, a w ciągu 3o lat wybudować wszystkie szkoły wyżej zorganizowane.

Sądzić należy, że na tego rodzaju wysiłek materjalny i w dzisiejszych czasach stać nas jeszcze być powinno, akcja budowy szkół w ten sposób podjęta w niedługim już czasie winna wydać należyte rezultaty. W ten sposób osiągnięte w poszczególnych powiatach wyniki w dziedzinie budownictwa szkolnego świadczyć będą niewątpliwie o zabiegach i wysiłkach Przewodniczących Sejmików Powiatowych, oraz Inspektorów Szkolnych, w tej tak bardzo ważnej sprawie, zarówno z punktu widzenia Państwowego, jak i społecznego.

Wojewoda Lubelski
(—) Antoni Remiszewski

Kurator Okręgu Szkolnego
(—) *I. Pytlakowski*

Lublin, dn. 18 października 1927 r.

288.

Okólnik № 149

Wojewody Lubelskiego do Panów Starostów Województwa Lubelskiego *w sprawie wydawania drzewa z lasów, uiszczających daninę lasową w naturze, poszkodowanym na odbudowę osiedli zniszczonych przez wojnę.*

L. 11354/AD.

Dochodzą mnie liczne skargi od poszkodowanych przez wojnę, że drzewo wydawane im z daniny lasowej na odbudowę w myśl ustawy z dn. 6.VII.23 r. (D.U. 87 poz. 676) przez właścicieli lasów — jest niezdatne na odbudowę zniszczonych osiedli (drzewo cienkie, krzywe), skutkiem czego poszkodowani zrzekają się poboru takiego drzewa, a sama akcja odbudowy, jako jedna z podstaw gospodarczego odrodzenia Państwa, doznaje nieustannej, a niedopuszczalnej zwłoki.

Fakty te świadczą, że PP. Starostowie nie rozwinęli jeszcze dostatecznej energji, aby pobór daniny las. odbywał się pod tym względem w sposób zgodny z ustawą o poborze daniny lasowej.

Wskazuję, że w chwili rozpoczęcia się bieżącego sezonu rębnego w dyspozycji PP. Starostów znajdują się następujące ilości drzewa z partji bądź oddanych przez płatników w naturze w myśl art. 8 ustawy o poborze daniny las., bądź też wymierzonych w naturze, a nie zużytkowanych dotąd całkowicie.

1) Starostwo Biłgorajskie.

Las Tarnowola — sosny 193 m³

Las Kolonja Dyle Nr. 3 — sosny 113 m³

Las Frampol — sosny 568.98 m³

2) Starostwo Garwolińskie.

Las Głosków—sosny 252.32 m³ i IV gr. 30m³

Las Osieck — sosny 2643.75 m³

Las Podbłocie—sosny 78.50m³ i IV gr. 71.5o

Las Rowy — sosny 48o m³

3) Starostwo Janowskie.

Las Bliskowice (właściciel)—sosny 2 m³, IV gr. 8.4o m³ i dębu 33.60 m³

Las Bliskowice (nabywcy) — sosny 132 m³, IV gr. 26.4o m³ i dębu 132 m³

Las Michalin — sosny 7.2o, IV gr. 28.8o m³.

Las Modliborzyce — sosny 1816.44m³, jodły 5oo m³ i IV gr. 42o m³

Las Łysaków — sosny 279 m³.

4) Starostwo Konstantynowskie.

Las Kobylany—sosny 99,5o m³.

Las Puczyce — sosny 218 m³ i dębu 7.15m³.

Las Woźniki — sosny 146.52 m³ i dębu 117.32 m³ i IV gr. 3o m³.

Las Rusków — sosny 796.33 m³

Las Huszlew —sosny 659.5o m³

Las Witulin — dębu 93.32 m³ i IV gr. 116m³

5) Starostwo Lubelskie.

Las Wola Gałęzowska—dębu 143.96 m^3
Las Piotrowice—dębu 4o.5o m^3

6) Starostwo Łukowskie.

Las Krzywda — sosny 145.5om^3
Las Radoryż — sosny 15o m^3
Las Wagram—sosny 3o m^3
Las Sarnów—sosny 1oo m^3
Las Kock—sosny 24.32 m^3.

7) Starostwo Puławskie.

Las Garbów—sosny 882.5o m^3
Las Kurów — sosny 1o7.o8 m^3, dębu 59 m^3 i IV gr. 4o m^3.

8) Starostwo Radzyńskie.

Las Radzyń—dębu 1119.5o m^3
Las Jaski—sosny 1o8o.26 m^3, dębu 44.84 m^3, IV gr. 33.9o m^3.

9) Starostwo Sokołowskie.

Las Sterdyń—sosny 153.o7 m^3, dębu 432.65m^3 i IV gr. 683.16 m^3.

Las Skrzeszów — sosny 112.9o m^3, dębu 37.6o m^3 i IV gr. 112.24 m^3

Las Korczew—sosny 1o81.77 m^3, dębu 3162 m^3 i IV gr. 1295 m^3

Las Repki—sosny 778,07 m^3, dębu 334.72 m^3 i IV gr. 1124.74 m^3

Las Przeździatka — sosny 51.o2 m^3, dębu 1.75 m^3 i IV gr. 248.79 m^3.

Las Kurowice—sosny 69.96 m^3, dębu 42o.28 m^3

10) Starostwo Węgrowskie.

Las Jartypory—sosny 33o.65 m^3, dębu 96 m^3 i IV gr. 48 m^3.

Las Miednik—sosny 3277 m^3, dębu 6o3 m^3 i IV gr. 86.5o m^3.

Las Ruchna—sosny 576 m^3.

Las Turna — sosny 5o2.2o m^3, dębu 43 m^3, IV gr. 1o4.33 m^3 i III gr. 34.66 m^3.

11) Starostwo Zamojskie.

Las Adamów — sosny 1735.68 m^3, jodły 738.o7 m^3 i IV gr. 11o7.12 m^3.

Las Krasnobród — sosny 1685.53 m^3, jodły 128.28 m^3 i buku 626.54 m^3.

Las Suchowola—sosny 183.95 m^3.

Drzewo sosnowe, oznaczone w powyższym wykazie winno być przedewszystkiem wydane poszkodowanym na podstawie uchwał Pożyczkowych Komisji Odbudowy, a w wypadku jeżeli wydanie poszkodowanym będzie niemożliwe ze względu na znaczną odległość zniszczonych osiedli od tych lasów — będzie sprzedane przez licytację, względnie przekazane nadleśnictwom państwowym.

Znaczna część drzewa sosnowego z daniny asowej, jak stwierdziłem, nie została dotychczas rozdzielona między poszkodowanych, gdyż nie byli oni należycie uświadomieni przez PP. Starostów o możności otrzymania pożyczki w naturze (drzewem), względnie jeżeli prosili o pożyczkę gotówkową, PP. Starostowie nie uświadomili ich, że Państwo w chwili obecnej jest przedewszystkiem w stanie przyjść z pomocą na odbudowę wydawaniem drzewa, bowiem kredyty gotówkowe posiadane na ten cel są bardzo ograniczone.

Dlatego też polecam PP. Starostom jaknajintensywniej oddziaływać w tym kierunku, aby możliwie jaknajwiększa ilość drzewa sosnowego była wydana w bieżącym sezonie rębnym **uprawnionym do poboru.** Zaznaczam jednocześnie, że poszkodowani nawet z dalszych odległości od lasu skorzystają z pożyczek w drzewie, jeżeli dodane zostaną im przez Poż. Kom. Odb. drobne pożyczki gotówkowe na przewóz drzewa z lasu.

W okólniku № 105 z d. 20.VI r. b. L. 4743/II (D. Urz. Wojew. Lubelskiego № 11/27 r.) wydałem zarządzenie w przedmiocie ścisłego określenia przez Komisarzy Ochrony Lasów działek, zawierających wykazane drzewo, będące własnością Skarbu.

Celem należytego zabezpieczenia tego drzewa polecam PP. Starostom wzbronić właścicielom lasów, uiszczających daninę las. w naturze, eksploatacji i wywozu drzewa z określonych już działek.

Ponadto przed wydawaniem drzewa sosnowego i jodłowego przez właścicieli lasów poszkodowanym na asygnaty — należy w porozumieniu z właścicielami lasów ustalić ściśle dni wydawania tego drzewa w tygodniu, co winno być uwidocznione na asygnacie. Asygnaty winny być terminowane (oznaczona data ostatecznego wywozu drzewa przez poszkodowanego), a w miarę wydawania asygnat poszkodowanym należy przesyłać właścielom wykazy poszkodowanych uprawnionych do poboru drzewa z podaniem ilości drzewa do wydania i N. asygnaty.

Niezależnie od powyższego winni PP. Starostowie polecić podwładnym swym organom: Komisarzom Ochrony Lasów i Referentom odbudowy, aby naprzemian co dwa tygodnie byli jeden dzień obecni na miejscu w lesie przy wydawaniu przez właścicieli, względnie ich funkcjonarjuszów, drzewa poszkodowanym, a to w celu należytego dopilnowania, by pobierane drzewo było zdatne na odbudowę, wydawane w miejscach najdogodniejszych dla wywozu i w ilości wskazanej na asygnacie.

Zaznaczam, że należy wskazywać poszkodowanym, by zgłaszali się o ile możności po odbiur drzewa w dni bytności w lesie Komisarza Ochr. Lasów, względnie Referenta odbudowy.

Poszkodowani na odwrocie asygnaty winni kwitować właścicielom lasów ilość odebranego drzewa.

Zrealizowane asygnaty obowiązani są właściciele lasów zwracać PP. Starostom dla wyliczenia się z ilości wydanego drzewa w naturze najdalej w ciągu dni 30 od daty ostatecznego terminu ważności asygnaty.

Asygnaty nieprzedłożone w terminie należy uważać za niezrealizowane.

Za należyte wykonanie powyższego zarządzenia czynię PP. Starostów osobiście odpowiedzialnymi.

Wojewoda Lubelski
(—) *A. Remiszewski.*

Lublin, dn. 12 października 1927 r.

289.

Pouczenie o trybie postępowania przy zakładaniu elektrowni.

W celu uniknięcia zwłoki z powodu niewłaściwego postępowania zainteresowanych osób lub instytucji przy załatwianiu wstępnych formalnoprawnych czynności, związanych z powstawaniem nowych elektrowni w celach zawodowego zbytu energji, lub rozszerzania terenów zasilania istniejących, zwraca się uwagę zainteresowanych, że w myśl ustawy elektrycznej z 21 marca 1922 r. na wytwarzanie, przetwarzanie, przesyłanie lub rozdzielanie energji elektrycznej w celu zawodowego zbytu, albo choćby bez zbytu, lecz w celu zasilania publicznych środków komunikacji, korzystających z prądu silnego wymagane jest uprawnienie rządowe (koncesja), które wydaje Min. Rob. P. Zatem gminy, osady, magistraty miast, względnie instytucja lub osoby prawne, zainteresowane w wybudowaniu elektrowni o charakterze publicznym, wymagającej uprawnienia rządowego winne:

a) opracować plan sfinansowania przedsiębiorstwa (zdobycie środków na pobudowanie elektrowni, oraz sieci),

b) złożyć podanie o uprawnienie rządowe w myśl ustawy elektrycznej oraz odnośnych rozporządzeń podanych niżej pod pkt. 2, względnie pod pkt. 3, jeżeli mowa o drobnym zakładzie elektrycznym,

c) złożyć podanie w drodze instancji do władz wojewódzkich (Okr. Dyr. R. P.) o pozwolenie policyjno-teczniczne na budowę z urządzeniem zakładu, oraz linji rozdzielczej.

Przed uzyskaniem przez petenta uprawnienia rządowego (koncesji) nie może być przez Urząd Wojewódzki wydane pozwolenie policyjnoteczniczne na budowę, przed otrzymaniem zaś pozwolenia policyjno-technicznego petent nie może przystąpić do budowy, nawet posiadając już uprawnienie rządowe (koncesję).

Plan sfinansowania, względnie dowody posiadania odpowiednich środków na pobudowanie zakładu elektrycznego jest jednym z warunków z szeregu wymaganych przez Min. R. P. przy wydawaniu uprawnienia.

Podania o uprawnienia rządowe (koncesje) winno poprzedzić wstępne techniczne opracowanie projektowanego zakładu ze względu na wymagane między innemi załączniki do podania, wymienione w odnośnych rozporządzeniach (patrz spis rozp. punkt 2 lub 3), a mianowicie:

a) ogólny opis techniczny całego zakładu elektrycznego, nie wyłączając budowli wodnych, o ile chodzi o zakład wodno-elektryczny,

b) ogólne orjentacyjne plany budowli i linji elektrycznych, względnie ogólny orjentacyjny planik obszaru zasilania ze wskazaniem na nim położenia zakładu, o ile mowa o drobnym zakładzie elektrycznym.

Podanie o pozwolenie policyjno-techniczne, winno poprzedzić szczegółowe opracowanie projektu budowlanego elektrowni wraz z instalacjami oraz sieci rozsyłowej.

Na podstawie wymienionych szczegółowych projektów wraz z obliczeniami, wykonanemi zgodnie z ogólnemi przepisami budowlanemi oraz specjalnemi, dotyczącemi zakładów elektrycznych, Urząd Wojewódzki (Okr. Dyr. R. P.), po przeprowadzeniu odnośnych dochodzeń **i na podstawie uprawnienia rządowego,** wydaje pozwolenie policyjno-techniczne, po otrzymaniu którego dopiero petent może przystąpić do budowy zakładu.

W celach informacyjnych podaje się **spis ważniejszych ustaw i rozporządzeń** w dziale gospodarki elektrycznej z któremi przystępujący do organizacji i budowy zakładu elektrycznego winien się zaznajomić:

1) Ustawa elektryczna z dn. 21 marca 1922 roku (Dz. Ust. R. P. Nr. 34 poz. 277), art. 1, która głosi, że na wytwarzanie, przetwarzanie, przesyłanie lub rozdzielanie energji elektrycznej w celu zawodowego zbytu, albo choćby bez zbytu, lecz w celu zasilania publicznych środków komunikacji, korzystających z prądu silnego, wymagane jest uprawnienie rządowe (koncesja), które wydaje Min. Rob. Publ.

2) Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 20 maja 1923 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 60 poz. 441) ustanawiające:

a) kto po wejściu w życie ustawy elektrycznej winien uzyskać uprawnienie rządowe (koncesje),

b) postępowanie przy nadawaniu, unieważnieniu i przeniesieniu na inną osobę uprawnienia rządowego.

3) Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 14 lipca 1925 r. (Dz. Ust. № 75 poz. 529) regulujące porządek udzielania uprawnień rządowych (koncesji) w trybie uproszczonym na wytwarzanie, przetwarzanie i rozdzielanie energji elektrycznej przez drobne zakłady elektryczne, czyli zakłady, mające zbywać energję w poszczególnych osiedlach miejskich lub wiejskich o zaludnieniu nieprzekraczającem 8000 dusz.

4) Rozporządzenie Ministrów Robót Publicznych oraz Skarbu z dnia 24 sierpnia 1925 r. (Dz. Ust. Nr. 95 poz. 676) regulujące opłaty za czynności urzędowe, dokonywane na zasadzie ustawy elektrycznej.

5) Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 6 lipca 1923 r. (Monitor Polski Nr. 168 poz. 209) ustanawiające przepisy techniczne na budowę linji elektrycznych napowietrznych.

6) Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 26 maja 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 65 z dnia 2.VII poz. 506) regulujące sprawę normalizacji napięć elektrycznych oraz częstotliwość prądów zmiennych.

7) Rozporządzenie Min. Rob. Publ. z dnia 30 kwietnia 1923 r. (Monitor Polski Nr. 16 poz. 199) ustanawiające przepisy w sprawie tablic ostrzegawczych w zakładach elektrycznych o wysokiem napięciu.

8) Obwieszczenie Min. Rob. Publ. z dnia 31.X—1923 r. (Mon. Polski Nr. 270 poz. 375) podające wzór formularza uprawnienia rządowego, według którego na mocy ustawy elektrycznej z dnia 21 marca 1922 r. Min. R. P. wydaje uprawnienia rządowe (koncesje) i który to formularz winien być przez petenta załączony do podania, zgodnie z przepisami odnoszącemi się do postępowania o nadawaniu uprawnień (koncesji).

Uwaga: Ustawodawstwo elektryczne oraz szereg innych informacji dotyczących gospodarki elektrycznej w Polsce zainteresowani znajdą w wydawnictwie Związku Elektrowni Polskich 1926 roku pod tytułem „Gospodarka Elektryczna w Polsce" (Adres Związku: Warszawa, ul. Kopernika 8).

W wyżej wymienionym związku można również nabyć gotowy drukowany formularz „Uprawnienie rządowe", który winien być przez petenta załączony w 2-ch egzemplarzach do podania o uprawnienie (koncesję).

Wojewoda Lubelski

(—) *A. Remiszewski.*

Lublin, dnia 15.X 1927 r.

290.

Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do wszystkich Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych na terenie Województwa Lubelskiego *w sprawie nadzoru nad działalnością kas oszczędności.*

L. 9021/Sm.

Stwierdziłem, że Powiatowe Kasy Oszczędności, jak również i gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe wysyłają do Warszawy delegacje w celu zasięgnięcia informacji w różnych organizacjach kredytowych, czy też w celu przyspieszenia przyznania i zrealizowania pożyczek. Takie podróże obciążają znacznie wydatkami kasy i powodują niepotrzebną stratę czasu.

Zawiadamiam, że kierownictwo działalnością powiatowych, jak i gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych jest skupione w Wydziale Samorządowym Województwa w specjalnym referacie, który posiada wszelkie potrzebne informacje i do zadań, którego oprócz ogólnego nadzoru nad działalnością nazwanych instytucji drobnego kredytu należy także ułatwienie kasom otrzymania pożyczek.

Polecam zatem we wszystkich wypadkach napotykanych trudności czy to przy zatwierdzaniu statutów, czy też przy otrzymaniu kredytów, jak również celem zasięgnięcia koniecznych informacji lub wskazówek zwracać się bezpośrednio do Wydziału Samorządowego do p. referenta Ign. Gintowta-Dziewałtowskiego i tylko w wypadkach wskazanych przez niego zwracać się bezpośrednio do Warszawy.

Wojewoda Lubelski

(—) *Antoni Remiszewski*

Lublin, dn. 17 października 1927 r.

291.

Pismo okólne Wojewody Lubelskiego do Panów Starostów Województwa Lubelskiego *w sprawie utworzenia nowych P. K. U. na terenie D. O. K. II.*

L. 10701/Adm.

Na zasadzie odezwy D.O.K. II w Lublinie z dnia 28.IX r.b. L. 3332/tjn. og. Uzup. zawiadamiam że z dniem 1 października 1927 r. zaczęły normalne urzędowanie następujące nowoutworzone P. K. U.

1) P. K. U. Kraśnik z powiatem Janów Lub. ze zlikwidowanej P. K. U. Biłgoraj, z której powiat Biłgorajski przechodzi jednocześnie do P.K.U. Zamość.

2) P. K. U. Sarny z powiatem Kostopolskim wyłączonym z P. K. U. Równe i powiatem Sarneńskim wyłączonym z P.K.U. Łuck.

Zawiadamiając o powyższem polecam wydać zarządzenia wszystkim urzędom gminnym celem uskutecznienia poprawek w posiadanych przez nie egzemplarzach ustawy wojskowej, w wykazie Powiatowych Komend Uzupełnień (załącznik Nr. 1 do § 19 rozp. wyk. do ust. o powsz. ob. sł. wojsk), jak również o podanie zmian powyższych do wiadomości zainteresowanej ludności powiatów janowskiego i biłgorajskiego.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału

(—) *Dr. B. Grużewski*

Lublin, dn. 14 października 1927 r.

292.

Do Panów Naczelników Wydziału Urzędu Wojewódzkiego oraz Panów Starostów Województwa Lubelskiego.

L. 9749/BP.

Zawiadamiam Panów, że w Dzienniku Ustaw oraz Monitorze Polskim zostały ogłoszone następujące przepisy i rozporządzenia z któremi należy przedewszystkiem zaznajomić podwładnych urzędników, celem zastosowania w praktyce;

w Dz. Ust. № 82 z 1927 r:

poz. 715 Rozp. Rady Ministrów z dnia 29 sierp. 1927 r. o służbie przygotowawczej i egzaminie kandydatów na stanowiska techniczne I kategorji w wydziale Min. Reform Rolnych.

poz. 721 Rozp. Ministra Spr. Wewn. i Ministra Skarbu z dnia 13 sierpnia 1927 r. w rzedmiocie zmiany §§ 53 i 54 rozp. Ministra Spr. Wewn, i Ministra Skarbu z dnia 28 marca 1927 r. o kasowości i rachunkowości związków komunalnych.

poz. 728 Rozp. Ministra Rob. Publ. z dnia 12 września 1927 r. w porozumieniu z Ministrem Spr. Wewn. o organizacji urzędów dróg wodnych.

w Dz. Ust. R. P. № 83 z 1927 r.

poz. 736 Ustawa skarbowa z dnia 13 lipca 1927 r. o zmianach w budżecie na rok 1925.

poz. 737 Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 17 września 1927 r. uzupełniające postanowienia ustawy z dnia 23 marca 1922 r. w przedmiocie zaopatrzenia weteranów powstań narodowych z 1831 r., 1848 r. i 1863 oraz wdów po nich.

poz. 740. Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 września 1927 r. o Radzie Ochrony Pracy.

poz. 741. Rozp. Prezydenta Rrzeczypospolitej z dnia 17 września 1927 r. o warunkowem zawieszeniu wykonania kary na obszarze, na którym obow. ustawa postępowania karnego z dnia 1 lutego 1877 r.

poz. 743. Rozp. Ministerstwa Rob. Publ. z dnia 24 sierpnia 1927 r. w sprawie wykonania rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 czerwca 1927 r. o ustaleniu szerokości dróg publicznych na obszarze Rzeczypospolitej, na którym obozują przepisy prawa cywilnęgo, zawarte w tomie X cz. I Zb. Praw. ces ros.

poz. 746. Rozp. Ministra Spr. Wojsk. z dnia 15 września 1927 r. w porozumieniu z Ministrem Spr. Wewn. oraz z Ministrem Wyz. Rel. i O. P. dotyczące uzupełnień wykazu zakładów naukowych, których absolwentom, posiadającym świadectwo dojrzałości względnie świadectwo ukończenia szkoły przysługuje prawo półtorarocznej służby w wojsku stałem w myśl przepisów art. 45 ustawy o powszechnym obow. sł. wojsk.

w Dz. Ust. № 84 z 1927 r.

poz. 749. Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 września 1927 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

poz. 750. Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 września 1927 r. w sprawie uposażenia szeregowych nadterminowych w marynarce wojennej.

w Dz. Ust. № 85 z 1927 r.

poz. 761. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 września 1927 r. zmieniając art. 261 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r.

poz. 765. Rozporządzenie Ministra Spr. Wewn. z dnia 21 września 1927 r. w sprawie obow. zgłaszania zachorowań na ostre zapalenie przednich rogów rdzenia (Polyomyelitis acuta anterior — choroba Heine Medina).

w Dz. Ust. № 86 z 1927 r.

poz. 772. Rozp. Ministra Spr. Wewn. z dnia 17 września 1927 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o przekazaniu wojewodom, działającym w porozumieniu z prezesami izb skarbowych, uprawnień Ministra Spr. Wewn., działającego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z art. 31 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymcz. uregulowaniu finansów komunalnych.

w Dz. Ust. № 87 z 1927 r.

poz. 780. Rozp. Ministra Robót Publicznych, Ministra Przemysłu i Handlu, oraz Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia19 sierpnia 1927 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 27 grudnia 1893 r. co do egzaminów dla ubiegających się o koncesję na jeden z działów przemysłu budowlanego.

poz. 781. Rozp. Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 30sierpnia 1927 r. określające w stosunku do niektórych zakładów pracy termin wejścia w życie obowiązku urządzenia i utrzymywania żłobków dla niemowląt.

poz. 783. Rozp. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 17 września 1927 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie utworzenia komunalnego funduszu pożyczkowo-zapomogowego.

poz. 784. Rozp. Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 17 września 1927 r. w sprawie przekazania wojewodom, działającym w porozumieniu z prezesami Izb Skarbowych, uprawnień Ministra Spraw Wewnętrznych, działającego w porozumieniu z Ministrem Skarbu, do roztrzygania odwołań gmin od decyzyj wydziałów powiatowych w sprawie budżetów gminnych.

w Dz. Ust. № 89 z 1927 r.

poz. 798. Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1927 r. w sprawie zmiany art. 25 ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych lub zaginionych bez własnej winy, których śmierć, względnie zaginięcie, pozostaje w związku przyczynowym ze służbą wojskową.

poz. 799. Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 października 1927 r. o emigracji.

w Mon. Pol. № 220 z 1927 r.

poz. 562. Zarządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 22 września 1927 r. w sprawie gatunkowania, pomiaru o oznaczania wartości drewna i innych płodów leśnych oraz obliczania cen najmu i robót wymiaro-

wych (akordowych) przy wyróbce drewna w lasach państw.

w Mon. Pol. № 221 z 1927 r.

poz. 565. Orzeczenie Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, ustalające warunki pracy i płacy dozorców domowych m. Lublina.

w Mon. Pol. № 222 z 1927 r.

poz. 567. Rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 22 września 1927 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o ustaleniu roku obrachunkowego administracji lasów państwowych.

w Mon. Pol. № 223 z 1927 r.

poz. 570. Obwieszczenie Ministra Reform Rolnych z dnia 19 września 1927 r.

w Mon. Pol. № 224 z 1927 r.

poz. 575. Zarządzenie Ministra Pracy i O. Sp. z dnia 26 września 1927 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie przedłużenia w niektórych miejscowościach okresu uprawnienia bezrobotnych do pobierania zasiłków na zasadzie ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

w Mon. Pol. № 224 z 1927 r.

poz. 641. Obwieszczenie Ministra Spr. Wewn. z dnia 6 października 1927 r. o zmianie nazwy gminy Międzyleś w powiecie bialskim, województwie lubelskim.

w Mon. Pol. Nr. 238 z 1927 r.

poz. 641. Obwieszczenie Min. Spr. Wewn. z dnia 6.X 1927 r. o zmianie nazwy gminy Międzyleś w powiecie Bialskim, Woj. Lub.

Wojewoda Lubelski

(—) w/z *Karasiński.*

293.

RUCH SŁUŻBOWY

do dnia 25 października 1927 roku.

a) w Urzędzie Wojewódzkim.

1) Przyjęci do służby państwowej.

Inż. Alojzy Nunberg przyjęty w charakterze kontr. prac. za wynagrodzeniem wdg. VIII gr. uposażenia, do Okr. Dyr. Rob. Publ.

Inż. Wiesław Orłowski przyjęty w charakterze kontr. prac. za wynagrodzeniem wdg. VIII gr. uposaż. w Okr. Dyr. Rob. Publ.

Rudolf Seweryn Swiątkowski przyjęty w charakterze kontraktowego pracownika za wynagrodzeniem wdg. VIII grupy uposażenia.

Kazimierz Domański przyjęty w charakterze kontraktowego pracownika za wynagrodzeniem w/g VIII grupy uposażenia.

Władysław Rybicki przyjęty w charakterze sanitarjusza do walki z zarazą płucną za wynagrodzeniem w/g X grupy uposażenia.

Henryk Silny przyjęty w charakterze kontraktowego pracownika za wynagrodzeniem w/g X grupy uposażenia, do Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych.

Zwolnieni.

Bolesław Lebiedź, sanitarjusz do walki z zarazą płucną za wynagrodzeniem w/g X grupy uposażenia, zwolniony z dniem 30.IX b. r. na własną prośbę.

Stefan Andruszkiewicz kontraktowy pracownik za wynagrodzeniem w/g IX gr. uposażenia, zwolniony z dniem 30.IX b. r. na własną prośbę.

Zmarli:

Zdzisław Ostrowski Naczelnik Wydziału Budżetowo-Gospodarczego w V st. sł., zmarł dnia 1.X b. r. Urząd Wojewódzki stracił w zmarłym pracownika pod każdym względem wartościowego i o nader cennych zaletach charakteru. Cześć Jego pamięci.

b) w Starostwach.

Przyjęci do służby państwowej

Ryszard Koch mianowany Starostą w Krasnymstawie w VII st. sł.

Włodzimierz Matczak dopuszczony do służby przygotowawczej w charakterze praktykanta II kategorji w Starostwie w Biłgoraju.

Alfred Słowik dopuszczony do służby przygotowawczej w charakterze praktykanta II kategorji w Starostwie w Siedlcach.

Antoni Podkówka przyjęty w charakterze kontraktowego pracownika za wynagrodzeniem w/g XII grupy uposażenia w Starostwie w Lubartowie.

Zwolnieni.

Marja Koziołkiewiczowa prow. urz. XI st. sł. w Starostwie w Lublinie zwolniona z dniem 30.IX b. r. na podstawie art. 62 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Paweł Kinart kontr. prac. XI gr. upos. w Starostwie w Janowie Podl. zwolniony na własną prośbę z powodu przeniesienia do służby w administracji skarbowej.

Przeniesieni.

Helena Attingerówna kontr. prac. XII gr. uposaż. w starostwie w Lubartowie przeniesiona ze względów służbowych do Starostwa w Biłgoraju

Jan Załęski kontr. prac. VIII gr. uposaż. w Starostwie w Białej Podl. przeniesiony do Starostwa w Hrubieszowie.

B.

294.

Odezwa Towarzystwa Przemysłu Ludowego w Lublinie w przedmiocie zapisywania się na członków Towarzystwa.

Do Wydziałów Powiatowych, Magistratów i Urzędów Gminnych Województwa Lubelskiego.

Powstałe w roku 1927 Towarzystwo Przemysłu Ludowego w Lublinie ma na celu utrzymanie i rozwijanie wszelkiego rodzaju przemysłu ludowego, domowego i chałupniczego.

Ponieważ szerokie zainteresowanie się rozwojem Towarzystwa będzie podstawą jego działalności, sądzimy, że Wydziały Powiatowe, Magistraty i Urzędy Gminne Województwa Lubelskiego, doceniając należycie zadanie Towarzystwa zechcą zapisać się na członków tegoż Towarzystwa i deklarację podpiszą.

Udział członkowski wynosi 5 zł. miesięcznie, wpisowe 25 zł.

Prezes

(—) *A. Remiszewski.*

Sekretarz:

(—) *Inż. T. Kryński.*

WZÓR

deklaracji do zapisywania się na członków Towarzystwa Przemysłu Ludowego w Lublinie.

DEKLARACJA

do Zarządu Towarzystwa Przemysłu Ludowego w Lublinie, Niecała 14.

Niniejszym zgłaszam przystąpienie od dn. . . . . . r. . . na członka: zwyczajnego, popierającego, protektora (zbyteczne wykreślić) Towarzystwa Przemysłu Ludowego w Lublinie, statut którego jest mi znany.

Podpis . . . .

Adres . . .

Data . . . .

295.

WYKAZ

osób pozbawionych obywatelstwa polskiego orzeczeniami Pana Wojewody Lubelskiego, wydanemi w miesiącu wrześniu b. r., na podstawie art. 1 rozporządzenia R. O. P. z dn. 11 sierpnia 1920 r., poz. 540 Dz. Ust.

L. 10974/AD.

1) Kuczer Majer-Wolf, syn Pinkwasa i Frajdli z Merfiszów małż. Kuczerów, urodzony dn. 26 grudnia 1903 r., przynależny do gminy Końskowola pow. Puławskiego.

2) Minkus Szulim, syn Szyji-Judki i Sury mał. Minkusów, ur. 2 grudnia 1901 r., przynależny do gm. Końskowola, pow. Puławskiego.

3) Baumgarten Icek - Lejzor, syn Rachmila i Chawy małż. Baumgartenów, urodz. 20 grudnia 1900 r., przyn. do gm. Rybitwy, pow. Puławskiego.

4) Krawczyk Abram-Chaim, syn Judki i Szejwy z Wierzbickich, małż. Krawczyków, urodz. 22 grudnia 1902 r., przyn. do m. Sokołowa.

5) Rojtman Rafał, syn Rywona i Szejwy małż. Rojtmanów, urodz. 8 stycznia 1900 r., przyn. do gm. Rybitwy, pow. Puławskiego.

6) Kalich Jan, syn Grzegorza i Juljanny z Adamczuków małż. Kalichów, urodz. 20 czerwca 1891 r., przyn. do gm. Woli-Wereszczyńskiej.

7) Gradsztejn Nechemja, syn Abrama-Abusia i Chaji - Rywki z Dębinów małż. Gradsztejnów, urodzony 12 marca 1901 r., przyn. do m. Lublina.

8) Gawryś Włodzimierz, syn Wojciecha i Katarzyny ze Steców, małż. Gawrysiów, urodzony 27 grudnia 1903 r., przynal. do gm. Puszcza-Solska, pow. Biłgorajskiego.

9) Rodzynek Moszko - Boruch, syn Chyla i Ruchli - Dwojry ze Złotników małż. Rodzynek urodz. 4 czerwca 1894 r. przyn. do m. Parczewa.

10) Pejsachowicz Icek, syn Chaima - Mordki i Chaji i Winogradów małż. Pejsachowiczów, urodz. dn. 10 października 1899 r. przyn. do gm. Wohyń, pow. Radzyńskiego.

11) Brener Josek - Gierszon, syn Herszka i Szajndli małż. Brenerów, urodz. 16 grudnia 1901 r., przyn. do gm. Opole, pow. Puławskiego.

12) Małocha Stanisław, syn Franciszka i Agnieszki i Gęców małż. Małochów, urodz. 20 sierpnia 1901 r., przyn. do gm. Zemborzyce, pow. Lubelskiego.

13 Wajsglus Szloma, syn Mejlacha i Tauby z Rojzenów małż. Wajsglusów, urodz. 1 grudnia 1901 r., przyn. do m. Międzyrzeca.

14) Bielecki Piotr, syn Aleksandra i Marty z Strygunowych Małż. Bieleckich, urodz. 5 października 1895 r., przyn. do gm. Sobibór, pow. Włodawskiego.

15) Sztych Matys, syn Mendla i Pesi małż. Sztych, urodz. 12 grudnia 1896 r., przyn. do m. Hrubieszowa.

16) Grzywacz Moszko-Mendel, syn Abrama-Lejbka i Mery-Rojzy z Wajmanów małż. Grzywaczów, urodz. 15 września 1897 r., przyn. do gm. Zbuczyn, pow. Siedleckiego.

17) Szyfman Moszek - Nachman, syn Izraela i Rojzy-Chany z Szuchmacherów małż. Szyfmanów, urodz. 15 lipca 1897 r., przyn. do m. Kraśnika.

18) Nadelman Uszer, syn Sendera i Sury z Flamenbaumów małż. Nadelmanów, urodz. 7 lipca 1902 r., przyn. do gm. Opole, pow. Puławskiego.

19) Kondracki Ignacy, syn Ksawerego i Franciszki z Bombolów małż. Kondrackich, urodz. 20 stycznia 1893 r., przyn. do gm. Przegaliny, pow. Radzyńskiego.

20) Perec Lejzor, syn Dawida i Sury-Bejzy z Walersztejnów małż. Perec, urodz. 25 stycznia 1904 r., przyn. do m. Lubartowa.

21) Pilczer Mendel, syn Szymona - Arona i Chawy-Marji z Krochmalów małż. Pilczerów, urodz. rzekomo w r. 1903, przyn. do m. Parczewa.

Wojewoda Lubelski
(—) w/z *Karasiński.*

Lublin, dnia 14.X 1927 r.

296.

Ostrzeżenie o włóczęgostwie i wyłudzaniu wsparć.

Podaje się do publicznej wiadomości, że według sprawozdań Starostw i Magistratów: w Rawie Ruskiej i Przemyślu—Woj. Lwowskiego, Nowogródku—Woj. Nowogródzkiego, Kosowie Woj. Poleskiego, Gnieźnie, Woj. Poznańskiego, Kołomyji, Nadwórnej i Stanisławowie, Woj. Stanisławowskiego, Buczaczu, Złoczowie i Skałacie, Woj. Tarnopolskiego, Pułtusku, Woj. Warszawskiego oraz Łucku — Woj. Wołyńskiego włóczą się po kraju i wyłudzają od instytucji jak państwowych, tak samorządowych wsparcia następujące osoby:

1) Jan Dejneka (Dynyk) z Kamionki wołoskiej.

2) Leiza Rottenberg, s. Hermana i Friedy, lat 20, z Przemyśla.

3) Mieczysław Piechowicz (prawe ucho zniekształcone) ur. w 1894 r. — ostatnio zamieszkały w Wilnie, przy ul. Wiłkomirskiej Nr. 94.

4) Włodzimierz Nęski, s. Józefa i Wiktorji ur. 14.X 1875 we wsi Rososzyce, pow. Sieradzkiego, ostatnio zamieszkały w m. Telechany, pow. Kosowskiego.

5) N.N. znalazca książeczki wojskowej wystawionej przez P. K. U. w Tarnobrzegu, a zagubionej przez Kazimierza Wiśniewskiego z Karczewka, pow. Gniezno ur. 19.XII 1899 r. w Łosińcu, pow. Węgrowiec.

6) Edward Jan Laszczak ur. w 1895,

7) i Allan Marjan Laszczak ur. 1902 r., synowie Jana Edwarda i Elżbiety z Kołomyji.

8) Jan Ludwik 2 im. Hlaraty ur. 8.VII 1886 r. w Delatynie.

9) Leizer Fendler ur. w 1899 r. w Stanisławowie, s. Mechla Klotza i Róży Fendler.

10) Jakób Było s. Mikołaja i Pelagji ur. w 1893 r. w gminie Folwarki, pow. Buczacz robotnik.

11) Andrzej Matwiejkow, s. Mikołaja i Heleny ur. w 1900 r. z Zalesia, pow. Złoczów.

12) Grzegorz Józwa s. Marka i jego córka

13) Marjanna Juzwa, przynależni do gminy Sorocka, pow. Skałat.

14) Tadeusz Kazimierz Gołowicz, s. Franciszka i Marjanny ur. w 1883 r. przynależny do wsi Kamionka, gminy Winnica, pow. Pułtusk.

15) Piotr Ciesiński, s. Teofila i Juljanny ur. w 1883 r. przynależny do wsi Kamionka, gminy Winnica, pow. Pułtusk.

16) Marjan Kuleszyński były poborca Magistratu m. Łucka.

Wobec tego że wyżej wymienione osoby czują wstręt do pracy i wyłudzają pod rozmaitymi pozorami datki pieniężne od zarządów gminnych chwilowego miejsca pobytu, a w podanych wyżej gminach przynależności prawo do opieki trwałej już utracili, Urząd Wojewódzki Lubelski podając powyższe do wiadomości zwraca uwagę, że ewentualnie udzielone wsparcia nie będą zwracane.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
(—) *Szaynowski.*

Lublin, dn. 18 października 1927 r.

297.

Zmiana terminu dni targowych w osadzie Urzędów pow. Janowskiego.

Zgodnie z opinją Sekcji Samorządowej Lubelskiej Rady Wojewódzkiej, wyrażoną na zasadzie art. 31 i 32 Rozp. Wyk. Rady Min. z d. 13/XI 1919 r. (Dz. Ust. № 90. poz. 490) w związku z art. 35 rozdz. II p. 20 ustawy o organ. Zarządu Gub. Król. Pol. (Zb. Pr. T. II wyd. 1906 r.) zezwalam w uwzględnieniu uchwały rady gminnej gm. Urzędów z dn. 1.V.1926 r. oraz wniosku Wydziału Powiatowego w Janowie Lub. z dn. 13.VII 1926 r. na zmianę terminu dni targowych ze środy na poniedziałek, ale bez zwiększenia ich ilości t. j. targi mają się odbywać obecnie w poniedziałki każdego drugiego tygodnia.

Wojewoda Lubelski
w. z. *Karasiński.*

Lublin, dn. 5 października 1927 r.

298.

Ustanowienie jarmarków w osadzie Łomazy pow. Bialskiego oraz targów w osadzie Wojsławice pow. Chełmskiego.

Zgodnie z opinją Sekcji Samorządowej Lubelskiej Rady Wojewódzkiej, wyrażoną na zasadzie art. 31 i 32 Rozp. Wyk. Rady Min. z d. 13.XI 1919 r. (Dz. Ust. № 90 poz. 490) w związku z art. 35 rozdz. II p. 20 ustawy o Organ. Zarządu Gub. Król. Pol. (Zb. Pr. T. II wyd. 1906 r.) zezwalam:

1) w uwzględnieniu uchwały Rady gminnej gm. Łomazy z dn. 19.V 1919 r. tudzież wniosku Wydziału Powiatowego w Białej Podl. z dn. 13.XI 1926 r. na ustanowienie jarmarków w osadzie Łomazy. Jarmarki mają się odbywać w poniedziałki po 1-szym każdego miesiąca. O ile na wyżej oznaczone terminy przypadnie święto rzymsko-katolickie jarmark ulega przesunięciu na poniedziałek następny,

2) w uwzględnieniu uchwały rady gminnej gm. Wojsławice z dn. 3.VIII 1925 roku, tudzież wniosku Wydziału Powiatowego w Chełmie z dn. 8.X. 1925 r. na ustanowienie targów w osadzie Wojsławice. Targi mają się odbywać w drugą i czwartą środę każdego miesiąca. O ile na wyżej oznaczone terminy przypadnie święto rzymsko-katolickie targ ulega posunięciu na środę następną.

Przedmiotem ustanowionych jarmarków może być kupno i sprzedaż inwentarza żywego ziemiopłodów, produktów spożywczych, wyrobów rzemieślniczych, fabrycznych i wszelkich artykułów użyteczności publicznej.

Jarmarki mają odbywać się w miejscach oznaczonych na przysłanym mi planie sytuacyjnym oraz w myśl przepisów Rozp. Min. Roln i Dóbr Państw. z dn. 2.VI 1920 r. (Dz. Ust. № 49 poz. 302) pod dozorem specjalnej Komisji targowej, a targowica winna być należycie urządzona, ogrodzona i zabrukowana. Wrazie stwierdzenia przez powiatowego lekarza weterynaryjnego zakaźnych chorób zwierzęcych w powiecie, handel końmi, bydłem i nierogacizną w czasie istnienia epidemji, bez specjalnego zezwolenia ze strony Ministerstwa Roln. nie może mieć miejsca.

Decyzja ta jako ostateczna nie podlega dalszemu tokowi instancyj administracyjnych.

Wojewoda Lubelski

w/z *Karasiński.*

Lublin, dnia 5 października 1927 r.

299.

Uruchomienie agencji pocztowo-telegraficznej w Łysobykach powiatu łukowskiego oraz agencji pocztowej w Obszy powiatu biłgorajskiego.

Dnia 1-go października r. b. została uruchomiona agencja poczt.-telegraf. w Łysobykach, pow. Łukowskiego, z pełnym zakresem działania narazie tylko w dziale pocztowym.

Z dniem 1 października br. otwiera się agencję pocztową w Obszy, pow. Biłgorajskiego. Do okręgu doręczeń nowootwartej agencji wciela się całą gminę Babicę.

C.

OGŁOSZENIA:

1) Sprostowanie.

W Dz. Ust. № 17 z dn. 8.X 1927 r. poz. 285 na str. 417 w tytule zamiast „udzielenie debitu pocztowego“ ma być „odebranie debitu pocztowego“.

2) Ogłoszenie statutu Pow. Kasy Oszczędności w Biłgoraju.

Wydział Powiatowy w Biłgoraju na zasadzie art. 42 i 44 statutu Kasy Oszczędności niniejszem ogłasza: **Powiatowa Kasa Oszczędności w Biłgoraju** została powołana przez Sejmik Biłgorajski i zatwierdzona przez Ministra Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 18 czerwca 1927 roku L. S.G. 2696/27. Mieści się w lokalu Sejmiku Powiatowego w Biłgoraju i jest czynna codziennie od godz. 13-ej do 15-ej włącznie (1—3 po poł.). Przyjmuje wkłady oszczędnościowe poczynając od 1-go złotego na warunkach następujących:

do 500 złotych za zwrotem bez wypowiedzenia,
od 500 do 1000 zł. za wypowiedzeniem 8-io dniowem,
od 1000 do 2000 zł. za wypowiedzeniem 14-o dniowem,
od 2000 do 5000 zł. za wypowiedzeniem 21-o dniowem,

powyżej 5000 złotych na specjalnych warunkach ustalonych z Zarządem Kasy. **Kasa przyjmuje** lokaty kapitałów na r-k bieżący do obrotu czekowego, na warunkach stosownie do porozumienia. **Kasa przyjmuje** weksle do inkasa oraz dyskonta. Od wkładów oszczędnościowych Kasa płaci 10% od sta rocznie. **Kasa udziela** w miarę posiadanych funduszów, pożyczek zabezpieczonych hipotecznie, pod zastaw nieruchomości, papierów wartościowych, ewentualnie za solidarnym poręczeniem 2-ch majątkowo odpowiedzialnych żytantów do wysokości 1000 zł. dla osób fizycznych, oraz do wysokości 3000 zł. dla instytucyj spółdzielczych jak kooperatywy, związki rolniczo-handlowe, spółdzielnie wytwórcze, mleczarnie i t. p.

Sejmik Powiatowy całym swoim majątkiem i wszystkiemi dochodami poręczył za całość i bezpieczeństwo wkładów ulokowanych w Powiatowej Kasie Oszczędności — zatem bezpieczeństwo wkładów jest zagwarantowane.

Zarząd Kasy zaprasza wszystkich posiadających wolną gotówkę do składania jej w Kasie Oszczędności, gdyż gotówka ta będzie pod pełną gwarancją, a oszczędnością przez wkładki choćby jednozłotowe dochodzi się do posiadania poważnych kapitałów.

Imieniem Kasy podpisują zobowiązania: Przewodniczący Zarządu Kasy (—) Jan Rytko albo—Zastępca Przewodniczącego Zarządu Kasy (—) Antoni Skulski i Dyrektor Kasy (—) Jan Szerszenowicz. Ponadto do Zarządu Kasy przez Sejmik Powiatowy powołani zostali: pp. Andrzej Szostak, Józef Ciosmak, Władysław Kabat, Antoni Skulski i Piotr Choma. Działalność Kasy opiera się na statucie poniżej zamieszczonym.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
Starosta Biłgorajski:
(—) Bobek.

I. Przepisy ogólne.

Par. 1.

Kasa Oszczędności powiatu Biłgorajskiego ma na celu ułatwianie ludności bezpiecznego i korzystnego umieszczania oszczędności i ich oprocentowania oraz uprzystępnienia taniego i dogodnego kredytu.

Par. 2.

Gwarancja.

Kasa Oszczędności jest instytucją powiatową użyteczności publicznej. Fundusze jej winne być przechowywane i zarządzane oddzielnie od funduszów powiatowych. Za całość i bezpieczeństwo funduszów Kasy Oszczędności oraz za wypełnienie jej zobowiązań powiatowy Związek Komunalny Biłgorajski odpowiada całym swoim majątkiem i wszystkiemi dochodami.

Par. 3.

Kapitał zakładowy.

Na koszta założenia i urządzenia Kasy, Powiatowy związek komunalny Biłgorajski przeznacza 10.000 złotych tytułem darowizny.

II. Zarządzenia Kasą.

Par. 4.

Skład i kompetencje Zarządu.

A. Zarząd Kasy Oszczędności składa się z 6-ciu członków, wybranych na okres 3-letni przez Sejmik wraz z dyrektora Kasy. Trzech członków Zarządu Sejmik wybiera ze swego grona, trzech zaś z pośród obywateli, mających bierne prawo wyborcze do Rad Miejskich, względnie gminnych.

Członkowie Zarządu wybierają z pośród siebie przewodniczącego i jego zastępcę. Ponadto Zarząd mianuje dyrektora Kasy. Wybór przewodniczącego, jego zastępcy i dyrektora Kasy podlega zatwierdzeniu Przewodniczącego Wydziału Powiatowego.

B. Krewni i powinowaci do trzeciego stopnia włącznie nie mogą być jednocześnie członkami Zarządu.

C. Zarząd urzęduje, dopóki nowy nie będzie wybrany. W razie ustąpienia któregokolwiek z członków Zarządu wskutek rezygnacji, śmierci lub innych powodów dokonywany jest wybór uzupełniający na resztę czasu urzędowania ustępującego członka.

D. Nazwiska, przewodniczącego Zarządu, jego zastępcy oraz członków winny być po wyborach podane do wiadomości publicznej (par. 42).

Par. 5.

A. Zarząd reprezentuje Kasę Oszczędności we wszystkich jej interesach.

B. Zarząd kieruje sprawami Kasy Oszczędności: określa maksymalną wysokość wkładów (par. 11), oznacza stopę ich oprocentowania (par. 12), terminy wypłat i wypowiedzenia (par. 16), decyduje o sposobie lokaty oszczędności powierzonych kasie oraz funduszów własnych w ramach zakreślonych niniejszym statutem (par. par. 25—33), określa wysokość pożyczek, udzielanych zgodnie z przepisami statutu (par. par. 27—32), stopę ich oprocentowania i waruki spłaty: uchwala podniesienie w razie potrzeby funduszu rezerwowego, sprzedaż lub zastaw papierów wartościowych i zaciągnięcie pożyczki (par. 35), wprowadza udogodnienia dla wkładów i środki popierania rozwoju oszczędności wedle swego uznania (par.par. 21 — 24 i 36), przedsiębierze środki, zmierzające ku utrzymaniu i rozwojowi Kasy Oszczędności oraz jej bezpieczeństwa.

C. Zarząd przestrzega, by wszystkie czynności Kasy Oszczędności odbywały się zgodnie ze statutem i obowiązującemi ustawami: układa regulaminy i przepisy wykonawcze, określające sposób załatwiania interesów i operacyj, w zakres działalności Kasy wchodzących.

D. Zarząd sprawdza stan Kasy i jej funduszów oraz zdaje z rewizji sprawozdanie Wydziałowi Powiatowemu, któremu składa również sprawdzone przez siebie bilanse miesięczne i roczne.

E. Zarząd układa budżet Kasy, podlegający zatwierdzeniu Sejmiku i uchwala konieczne wydatki nadzwyczajne, nieprzewidziane w budżecie z obowiązkiem przedstawienia umotywowanego sprawozdania Sejmikowi.

Par. 6.

A. Przewodniczący lub jego zastępca czuwa nad prawidłowym biegiem prac Zarządu i przestrzegają wykonania uchwał.

B. Przewodniczący lub jego zastępca reprezentuje Zarząd nazewnątrz, występuje w jego imieniu w stosunku do władz i osób prywatnych, oraz podpisuje imieniem Zarządu wszelkie publikacje.

C. Zobowiązania Kasy, jak również plenipotencje, winne być zaopatrzone w podpisy przewodniczącego lub jego zastępcy i dyrektora, oraz w pieczęć urzędową Kasy. Korespondencję bieżącą Kasy podpisuje jej dyrektor.

D. Wspomniana w ustępie C pieczęć Kasy ma w otoku napis „Kasa Oszczędności powiatu Biłgorajskiego“, wewnątrz zaś herb Województwa Lubelskiego.

Par. 7.

A. Posiedzenia Zarządu odbywają się conajmniej raz na miesiąc, a w miarę potrzeby i częściej, na pisemne zaproszenie przewodniczącego.

Terminy posiedzeń Zarządu oraz porządek dzienny obrad winne być komunikowane Przewodniczącemu Wydziału Powiatowego.

B. Uchwały Zarządu zapadają zwykłą większością głosów, w razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

Przewodniczącemu Wydziału Powiatowego przysługuje w terminie miesięcznym prawo sprzeciwu i wstrzymania wykonania uchwał Zarządu.

Uchwały Zarządu są zamieszczane w protokule posiedzenia, który podpisują obecni.

C. Dla prawomocności uchwały niezbędna jest obecność na posiedzeniu przewodniczącego lub jego zastępcy i przynajmniej trzech członków Zarządu.

D. W razie zgłoszenia sprzeciwu ze strony Przewodniczącego Wydziału Powiatowego Zarządowi przysługuje prawo odwołania się w terminie dwutygodniowym do Sejmiku z przedstawieniem motywów oraz dołączeniem odpisu protokułu posiedzenia.

Par. 8.

A. Wprowadzenie uchwał Zarządu w wykonanie, zarządzanie oraz prowadzenie czynności bieżących Kasy Oszczędności należy do dyrektora Kasy.

B. Dyrektor Kasy sprawuje nadzór nad czynnościami jej urzędników, przestrzega ścisłego wykonywania przez nich przepisów statutu, regulaminów i instrukcyj służbowych, wydanych przez Zarząd i sprawdza prawidłowość rachunkowości i kontroli Kasy.

C. Dyrektor sporządza i przedstawia Zarządowi Kasy sprawozdania miesięczne i roczne oraz wnioski w sprawach lokat, pożyczek i w kwestjach administracyjno-gospodarczych Kasy.

D. Pozatem dyrektor wykonywuje wszelkie obowiązki, wynikające z tytułu jego kierowniczego stanowiska względem personelu Kasy i z obowiązku członka jej Zarządu.

Par. 9.

Urzędnicy Kasy.

A. Czynności Kasy Oszczędności są załatwiane przez urzędników według instrukcji wydanej przez Zarząd pod bezpośrednim nadzorem i kierownictwem dyrektora.

B. Urzędników Kasy mianuje się na wniosek Zarządu w myśl art. 44 Dekretu o tymczasowej ordynacji powiatowej z dnia 4 lutego 1919 r.

C. Pod względem stanowiska służbowego, jak również wynagrodzenia, emerytur i zapomóg urzędnicy Kasy są zrównani z urzędnikami Powiatowego Związku Komunalnego.

Urzędnicy kontraktowi nie korzystają z praw urzędników Związków komunalnych.

D. Urzędnicy Kasy podlegają bezpośredniemu kierownictwu dyrektora Kasy na zasadzie przepisów i regulaminów, wydanych przez Zarząd Kasy oraz obowiązkom wynikającym z niniejszego statutu.

E. Od urzędników Zarządu nie wyłączając dyrektora władza nadzorcza może zażądać złożenia kaucji, poręczenia lub zabezpieczenia w innej formie ich czynności.

Par. 10.

A. Osoby, biorące udział w zarządzaniu Kasą i w jej rewizjach, obowiązane są do jaknajściślejszego przestrzegania tajemnicy służbowej.

B. Urzędnikom Kasy zabrania się udzielania jakichkolwiek wiadomości o wkładcach i o ich wkładach, z wyjątkiem wypadków w prawie przewidzianych.

III. Operacje Kasy.

Par. 11.

Przyjmowanie wkładów.

A. Kasa przyjmuje wkładki osób fizycznych, od gmin, od gminnych i miejskich Kas Oszczędności, Związków, Stowarzyszeń i instytucyj o charakterze społecznym lub dobroczynnym oraz kapitały nieletnich.

B. Osoby fizyczne i prawne mogą składać oszczędności nie tylko na własne imię, lecz również na rachunek osób trzecich.

C. Wkładki, złożone w Kasie bez zastrzeżenia, uważa się za otwarte, t. zn.—wypłaty ich dokonywa się w myśl przepisów par. 16 i ust. A. par. 17, wkładki, których wypłata została ograniczona zastrzeżeniami, uważa się za warunkowe i do nich stosuje się przepisy par. 18-go.

D. Najmniejszą kwotę, jaką Kasa Oszczędności przyjmuje, jest 1 zł. najwyższą wysokość wkładki na rachunku jednej osoby określa Zarząd i ogłasza w sposób przewidziany w par. 42.

Par. 12.

Oprocentowanie.

A. Wysokość stopy procentowej w zależności od wysokości wkładek określa Zarząd na podstawie oceny stosunków pieniężnych i podaje do wiadomości publicznej (par. 42).

Z zakładami dobroczynnemi, gminami i instytucjami społecznemi, publicznemi oraz finansowemi może Kasa Oszczędności zawierać osobne umowy co do oprocentowania wkładów i ich zwrotu.

B. O każdej zmianie stopy procentowej Kasa winna podać do wiadomości publicznej dwukrotnie z przerwą dwutygodniową zgodnie z par. 42 niniejszego statutu.

Zmiana stopy procentowej wchodzi w życie w terminie, podanym w ogłoszeniu, i nie może być stosowana wstecz.

C. Nieodebranie wkładek przed ogłoszonym terminem uważa się za zgodę na zmianę stopy procentowej

D. Przy obliczaniu procentów nie bierze się w rachubę dnia wpłaty i odbioru wkładki, ani bezpośrednio następującego, względnie poprzedzającego dnia świątecznego, procent oblicza się od pełnych złotych, rok oblicza się na 360 dni.

E. Od wkładów odebranych przed upływem 15 dni po złożeniu Kasa procentu nie dolicza, z wyjątkiem instytucyj, wspomnianych w ust. A. niniejszego paragrafu, którym Zarząd może przyznać oprocentowanie na czas krótszy.

F. Oprocentowanie wkładek wypowiedzianych ustaje po upływie terminu wypowiedzenia. O ile na trzy dni przed upływem tego terminu nastąpi cofnięcie wypowiedzenia, oprocentowanie wkładek przerwie nie ulega.

G. Przy obliczaniu procentów ułamki groszy odrzuca się.

Par. 13.

Kapitalizowanie procentów.

A. W końcu roku kalendarzowego procent dolicza się do kapitału i razem z nim podlega dalszemu oprocentowaniu.

B. O ile wkład jednej osoby przekracza maksymalną wysokość kwoty, o której mowa w ust. D. par. 11 niniejszego statutu, to nadwyżka oprocentowaniu nie podlega, o ile nie było odmiennej umowy.

Par. 14.

Przedawnienie.

A. O ile wkładca w ciągu lat 30-tu nie przedstawi książki oszczędnościowej w Kasie, oprocentowanie ustaje, a wkładki—po uprzedniem trzykrotnem w odstępach miesięcznych ogłoszeniu w pismach na koszt wkładcy—przekazuje się Wydziałowi Powiatowemu Biłgorajskiemu na cele użyteczności publicznej.

Przedawnienie wkładek warunkowych liczy się od daty upływu terminu zastrzeżenia.

B. Zarządowi przysługuje prawo zezwalania w poszczególnych przypadkach na przyjmowanie wkładek nie podlegających przepisom niniejszego paragrafu.

Par. 15.

Książeczki.

A. Każdy wkładca otrzymuje przy złożeniu pierwszej wkładki książeczkę oszczędnościową, zaopatrzoną w podpisy i pieczęć przewidziane w ustępie C. par. 6 niniejszego statutu.

B. Na pierwszej stronicy książeczki winne być zaznaczone numer otworzonego w Kasie rachunku wkładcy, jego imię i nazwisko zawód i adres oraz stopa oprocentowania.

C. Książeczka winna zawierać drukowany statut, jak również tablicę do obliczania procentów.

D. Wkładca nie może posiadać więcej niż jedną książeczkę oszczędnościową.

E. Książeczka winna być przedstawiona przy każdem składaniu wypowiedzeniu lub odbiorze pieniędzy.

F. Każdy zapis w książeczce winien być opatrzony podpisami dyrektora i kasjera.

G. Procenty za ubiegły rok operacyjny dopisuje się w książeczce do kapitału przy pierwszem złożeniu lub odbiorze pieniędzy, po zamknięciu roku operacyjnego.

Wkładca może jednak żądać dopisania procentów natychmiast po zamknięciu rachunków rocznych.

H. Przy wypłacaniu całego wkładu kasa książeczkę zatrzymuje, potrącając za nią jeden złoty.

Par. 16.

Zwrot wkładów.

A. Kasa uskutecznia tylko jedną wypłatę w ciągu jednego dnia z tej samej książeczki.

B. Zwroty wkładek, złożonych w Kasie Oszczędności, oraz przypadających od nich procentów uskuteczniane są na żądanie okaziciela książeczki oszczędnościowej, w następujących rozmiarach i terminach.

1. do wysokości 500 złotych bez wypowiedzenia, — jednak z zastrzeżeniem, że ogólna suma podniesiona bez wypowiedzenia w przeciągu tygodnia nie może przekraczać 2000. złotych.

2. od 500 do 1000 złotych za wypowiedzeniem 8-dniowem.

3. od 1000 do 2000 złotych za wypowiedzeniem 14-dniowem.

4. Powyżej 2.000 złotych za wypowiedzeniem 3-tygodniowem.

Terminy wypowiedzenia mogą być zmienione na mocy uchwały Zarządu. Każda zmiana winna być podana do wiadomości publicznej (par. 42).

C. Wypowiedzenie może być dopełnione ustnie z oznaczeniem go w książeczce Oszczędnościowej przez odpowiedniego urzędnika Kasy, bądź przez zawiadomienie piśmienne.

D. Wypowiedzenie ustaje, o ile wkładka nie została podniesiona w ciągu trzech dni po terminie. Nowe wypowiedzenie może być uczynione dopiero po upływie terminu wypowiedzenia poprzedniego.

E. Zarządowi przysługuje prawo odstępowania w poszczególnych wypadkach od wskazanych w ust. B. terminów wypowiedzenia i natychmiastowego wypłacenia żądanych sum, wkładcy jednak nie są uprawnieni do żądania wypłaty niezwłocznej.

F. Kasie również przysługuje w stosunku do wkładców prawo wypowiadania wkładek na warunkach, wymienionych w powyższych ustępach. Wypowiedzenie to uskutecznia się drogą zawiadomienia piśmiennego, lub— jeżeli to jest możliwe—drogą dwukrotnego w odstępach czterotygodniowych ogłaszania w pismach (par. 42).

Par. 17.

A. Kasa uważa każdego, kto w celu odebrania wkładki lub odsetek okaże książeczkę oszczędnościową, za właściciela lub upoważnionego pełnomocnika tegoż o ile wypłaty nie tamują przepisy, zawarte w ust. B. C. i D. niniejszego paragrafu oraz w par. par. 18, 19 i 20-ym.

Kasa ma prawo, lecz nie jest obowiązana, żądać od okaziciela książeczki udowodnienia prawa odbioru wkładki.

Wypłacenie wkładki okazicielowi książeczki zwalnia Kasę od zobowiązania względem wkładcy.

B. Wkładca może zażądać, by Kasa dokonywała wypłat tylko jemu lub osobie przez niego wskazanej, albo jego prawonabywcóm· W takim przypadku winno być zanotowane w książeczce oszczędnościowej następujące zastrzeżenie: „Odbiór kapitału i procentów zastrzeżono dla X X lub osoby przez niego do tego upoważnionej".

Wypłaty z książeczek, opatrzonych tego rodzaju zastrzeżeniem, mogą być uskuteczniane tylko osobom uprawnionym za okazaniem stosownej legitymacji.

C. Wkłady, złożone dla osób, pozostających pod opieką, winne być opatrzone stosownem zastrzeżeniem w książeczce oszczędnościowej i w rachunku Kasy. Wypłaty z nich mogą być dokonywane jedynie na ręce opiekuna za zezwoleniem Rady Familijnej. Uchylenie zastrzeżenia odnośnie do takiej książeczki może nastąpić tylko na mocy otrzymanego bezpośrednio od rady familijnej zezwolenia.

D. Zakaz sądowy wypłaty wkładki wstrzymuje wypłatę kapitału i procentów. W przypadkach przyznania wkładki lub jego części osobom trzecim na drodze sądowej lub postępowania spadkowego wypłata kapitału i procentów może nastąpić tylko zgodnie z obowiązującemi przepisami prawa.

Par. 18

Wkłady warunkowe.

A. Na żądanie wkładcy lub posiadacza książeczki oszczędnościowej wypłata wkładu dowolnej jego części lub odsetek może być wstrzymana na pewien okres czasu nie dłuższy jednak nad lat 30, lub uwarunkowana ściśle określonemi okolicznościami, jak n. p. dojście do pełnoletności, ukończenie szkoły, wstąpienie w związki małżeńskie i t. p.

B. Zastrzeżenie warunków wypłaty wkładki lub jego części winno być przez Kasę odnotowane w książeczce oszczędnościowej.

C. Wypłata wkładki warunkowej może być dokonana wrazie ziszczenia się warunku, zaznaczonego w zastrzeżeniu lub w razie stwierdzonej dowodem urzędowym niemożliwości spełnienia zastrzeżonego warunku.

D. Cofnięcie warunków wypłaty jest możliwie jedynie za zgodą Zarządu Kasy.

Par. 19.

Legitymacje.

A. Dla zabezpieczenia wkładki od podniesienia przez osoby nieuprawnione wkładca może otrzymać z Kasy legitymację do książeczki oszczędnościowej.

B. O wydaniu legitymacji winna być w książeczce uczyniona adnotacja.

C. Wkładki z książeczek oszczędnościowych, do których wydane zostały legitymacje, mogą być wypłacane jedynie za okazaniem książeczki i legitymacji jednocześnie.

D. W razie zgubienia legitymacji wypłata wkładu ulega wstrzymaniu do czasu odnalezienia legitymacji lub otrzymania duplikatu.

E. Wydanie duplikatu legitymacji zgubionej może być uskutecznione jedynie po zameldowaniu w Kasie o zgubieniu i trzykrotnem ogłoszeniu o tem w pismach (par. 42).

Par. 20.

Zniszczenie i zgubienie książeczki oszczędności.

A. W razie zgubienia książeczki oszczędnościowej opatrzonej zastrzeżeniem, wspomnianem w ust. B. par. 17-go, wkładca winien zawiadomić Kasę, która ogłasza o tem na koszt jego w pismach miejscowych (par. 42), a po upływie 15 dni od daty ogłoszenia książeczkę zgubioną unieważnia i wydaje nową.

B. W razie zgubienia lub zniszczenia książeczki oszczędnościowej, nieopatrzonej zastrzeżeniem, wspomnianem w ust. B par. 17-go wkładca winien zawiadomić Kasę, oraz zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 lipca 1919 r. o utraconych tytułach. (Dz. Ust. № 67, poz. 406) wnieść podanie do właściwego Sądu Okręgowego z żądaniem wzbronienia wypłaty wkładek okazicielowi zgubionej książeczki. Wydanie nowej książeczki lub wypłata wkładu może nastąpić w myśl tejże ustawy po otrzymaniu od Sądu decyzji, nieważniającej zgubioną książeczkę.

C. W razie częściowego nieistotnego zniszczenia książeczki od uznania Zarządu Kasy zależy skierować na drogę sądową podług przepisów powołanej wyżej ustawy, lub też wydać mu nową książeczkę.

IV. Udogodnienia dla wkładców.

Par. 21.

Oddziały i agentury.

A. Zarząd Kasy może za zgodą Wydziału Powiatowego i zezwoleniem Władzy Nadzorczej otwierać w obrębie powiatu oddziały oraz agentury.

B. W Oddziale powinno być conajmniej dwóch urzędników, do których stosują się w całej rozciągłości przepisy par. par. 9 i 10 niniejszego statutu.

C. Oddziały Kasy Oszczędności mogą.

1) przyjmować wkładki.

2) wypłacać wkładki oraz przypadające od nich procenty,

3) przyjmować wypowiedzenia wkładek,

4) przyjmować książeczki oszczędnościowe, celem dopisania procentów.

D. Agentury mogą przyjmować wkładki na książeczki do wysokości zł. 1·000 za pokwitowaniem opatrzonem pieczęcią kasy i podpisem agenta. Agentura obowiązana jest w ciągu tygodnia przesłać wkładki za książeczką do centrali która po dokonaniu zapisu niezwłocznie zwraca książeczkę agenturze dla doręczenia wkładcy. W ciągu miesiąca od lat złożenia książeczki oszczędnościowej w agenturze wkładca winien je odebrać za zwrotem pokwitowania. Do tego terminu służy mu prawo reklamacji wszelkich nieprawidłowości, Zarządzający agenturą może od okaziciela pokwitowania zażądać wylegitymowania się z jego posiadania.

E. Oprocentowanie wkładu rozpoczyna się w tydzień po wniesieniu go do agentury.

F. Wypłat agentura dokonywać nie może, natomiast jest uprawniona do przyjmowania zleceń dopisania procentów.

G. Wydział Powiatowy powierza agentury na wniosek Zarządu osobom przedstawiającym odpowiednią gwarancję. Nazwiska ich winne być podane do wiadomości publicznej (par. 42).

H. Kasa może prowadzić za gwarancją związku komunalnego agentury Banku Polskiego, Banku Gospodarstwa Krajowego, Państwowego Banku Rolnego lub Polskiego, Banku Komunalnego na zasadzie umów, zawartych z temi Bankami i Przyjętych przez Sejmik oraz zatwierdzonych przez władzę nadzorczą.

Par. 22.

Obroty za pośrednictwem poczty.

A. Wkładki, wypewiedzenia i zwroty mogą być uskuteczniane za pośrednictwem poczty na koszt i ryzyko wkładcy przyczem Kasa jest uprawniona do potrącania z wkładek poniesionych przez siebie kosztów.

B. Kasa nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności za prawidłowość obrotów tego rodzaju.

C. Przy składaniu pierwszej wkładki należy podać nazwisko, na jakie książeczka ma być wystawiona oraz adres wkładcy, książeczkę przesyła się jako posyłkę poleconą, wkładcy lub osobie, przez niego wskazanej.

D. Przy dalszych wkładach należy nadsyłać książeczkę, którą po dokonaniu zapisu zwraca się wkładcy, jako posyłkę poleconą.

E. Przy częściowem lub całkowitem podniesieniu wkładek przez pocztę wkładca winien nadesłać razem z książeczką podpisane przez siebie pokwitowanie poczem otrzymuje, jako przesyłkę wartościową, kwotę pokwitowaną wraz z książeczką, w której zaznaczono fakt wypłacenia. Jeżeli pieniądze mają być przesłane osobie trzeciej, należy zaznaczyć to w pokwitowaniu.

Par. 23.

Obrót czekowy, przekazowy i zarządzanie papierami, inkaso, dyskonto i redyskonto weksli.

Kasa może dla wygody wkładów:

1) prowadzić rachunki bieżące zwyczajne i przekazowe.

2) przyjmować od wkładów papiery wartościowe na przechowanie i zarządzić niemi na warunkach ustanowionych przez Zarząd.

3) dokonywać zakupu i sprzedaży papierów wartościowych o bezpieczeństwie pupilarnem na rachunek i zlecenie wkładców.

4) Kasa może przyjmować do inkasa i dyskonta weksle samorządów gminnych, organizacji spółdzielczych, kooperatyw, związków rolniczych i pojedyńczych rolników, przemysłowców lub rzemieślników — zabezpieczonych żyrem osób, dających pełną finansową gwarancję.

5) Kasa może posiadane weksle redyskontować w państwowych i komunalnych instytucjach finansowych Banku Polskim oraz w innych instytucjach finansowych i komunalnych które wskaże Minister Skarbu.

Par. 24.

Wynajmowanie kasetek (safes).

Kasa jest uprawnioną do wynajmowania kasetek w swych szafach bezpieczeństwa (safes'ów) związkom prawa publicznego i osobom fizycznym na warunkach ustanowionych przez Zarząd.

V. Użycie funduszów.

Par. 25.

Lokacje.

Fundusze Kasy mogą być lokowane:

1) w papierach wartościowych (par. 26)

2) w pożyczkach państwowych i komunalnych (par 27),

3) w pożyczkach na zastaw (par. 28),

4) w pożyczkach na weksle lub skrypty dłużne (par. par 29 30),

5) w pożyczkach, udzielanych gminnym lub miejskim Kasom pożyczkowo-oszczędnościowym (par 27),

6) przejściowo na rachunku bieżącym w Banku Polskim oraz w państwowych i komunalnych instytucjach finansowych (par. 31),

7) na hipotekach par. 32),

8) w realnościach nabytych dla własnego użytku Kasy lub z licytacji przy sprzedaży przymusowej realności, obciążonej pożyczką Kasy (par. 33).

Par. 26.

Papiery wartościowe.

Fundusze Kasy mogą być umieszczone tylko w papierach wartościowych o bezpieczeństwie pupilarnem.

Par. 27.

Pożyczki komunalne.

A. Powiatom, gminom miejskim i wiejskim oraz innym związkom prawa publicznego mogą być udzielane pożyczki nie dłuższe na lat 10 i spłacane ratami.

B. Poręczającemu Związkowi Komunalnemu mogą być udzielone pożyczki do wysokości 10% wkładów. Udzielenie pożyczki do wysokości 20% wkładów wymaga uprzedniego każdorazowego zezwolenia władzy Nadzorczej. Ogólną sumą pożyczek udzielonych na zasadzie niniejszego paragrafu nie może przekraczać 30% wkładów.

C. Zakup obligacji powiatowego związku komunalnego w Biłgoraju uważać należy za udzielenie mu pożyczki.

D. Kasom pożyczkowo-oszczędnościowym gminnym lub miejskim mogą być udzielane pożyczki na przeciąg lat dwóch z warunkiem uprzedniego uzyskania uchwały zebrania gminnego (Rady gminnej) lub Rady Miejskiej, o przyjęciu przez odnośną gminę lub miasto gwarancji za spłatę w terminie pożyczki i procentów.

E. Kasie przysługuje prawo żądania wykazu stanu majątkowego petenta, poświadczonego przez notarjusza, Magistrat lub urząd gminny.

Par. 28.

Pożyczki na zastaw.

A. Kasa wydaje pożyczki na zastaw:

1) papierów wartościowych, oznaczonych w par. 26,

2) książek oszczędnościowych i innych instytucji oszczędnościowych państwowych i komunalnych.

3) sum hipotecznych lokowanych zgodnie z przepisami par. 32.

B. Na zastawionych walorach (pp. 1 i 2) Kasie przysługuje pierwszeństwo przed wszelkimi innymi wierzycielami.

Par. 29.

Pożyczki na popieranie rolnictwa odbudowy i wogóle przemysłu zabezpieczone wekslami, lub skryptami dłużnemi.

Celem popierania rolnictwa, odbudowy i wogóle przemysłu Kasa dawać będzie pierwszeństwo pożyczkom.

1) na zakup nawozów sztucznych, 2) zboża siewnego, 3) inwentarza żywego i martwego, 4) materjałów budowlanych oraz 5) na zakup maszyn, surowca lub narzędzi, potrzebnych do rozszerzenia warsztatów pracy w przemyśle i rzemiośle.

Z pożyczek tych korzystać mogą zarówno instytucje społeczne (spółdzielnie i związki), jak i pojedyńcze osoby.

Pożyczki te zabezpieczone być winny wekslami żyrowanemi conajmniej przez dwie osoby lub skryptami dłużnemi, poręczonemi przez dwie osoby, dające pełną finansową gwarancję.

Warunki, na jakich tego rodzaju pożyczki mogą być udzielane, określa w każdym poszczególnym przypadku zarząd kasy.

Par. 30.

Pożyczki na weksle.

A. Kasa wydaje pożyczki na weksle krótkoterminowe o dwóch podpisach osób, dających pełną finansową gwarancję.

B. Ogólna suma pożyczek na weksle nie może przekraczać 50 proc. wkładek Kasy.

Par. 31.

Przejściowe składanie gotowizny.

A. Wolna gotowizna Kasy może być składana.

B. W Banku Polskim, Banku Gospodarstwa Krajowego, Państwowym Banku Rolnym, Polskim Banku Komunalnym i w Pocztowej Kasie Oszczędności.

C. W innych instytucjach finansowych, zgodnie ze wskazaniami władzy nadzorczej.

Par. 32.

Pożyczki hipoteczne.

A. Pożyczki hipoteczne ze spłatą jednorazową lub amortyzacyjną z terminem do lat 10-ciu, mogą być udzielane na realności, położone w obrębie powiatu Biłgorajskiego i posiadające własną, uregulowaną hipotekę oraz przedstawiające dostateczne zabezpieczenie wypożyczonej kwoty.

B. Pożyczki hipoteczne udziela się za półrocznem obu stronom przysługującem wypowiedzeniem z zastrzeżeniem, że budynki obciążone pożyczką Kasy Oszczędności przez cały czas trwania pożyczki ubezpieczone będą od ognia do wysokości conajmniej udzielonego przez kasę kredytu w Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych od Ognia.

C. Kasa może żądać opłacenia bieżącej należytości ubezpieczeniowej oraz pisemnego oświadczenia Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych, że w razie pożaru premję ubezpieczeniową wypłaci Kasie.

D. Warunki na jakich pożyczka hipoteczna może być udzielona określa Zarząd. W każdym razie pożyczka winna się mieścić w pierwszej połowie faktycznej wartości nieruchomości i nie może być udzielona:

1) na place niezabudowane,

2) na realności których stan wskutek użytkowania stale się pogarsza.

E. Ogólna suma pożyczek hipotecznych nie może przenosić 25% funduszów Kasy.

Par. 33.

Zakup realności.

A. Zakup realności może nastąpić w przypadku kiedy realność obciążona wierzytelnością Kasy ma być sprzedana w drodze licytacji a zachodzi obawa, że wierzytelność Kasy nie znajdzie pokrycia w najwyższem zaofiarowaniu.

B. Realność, tą drogą nabyta, winna być, o ile możności bez straty, w najkrótszym czasie sprzedana.

C. Oprócz powyższego przypadku Kasa Oszczędności może nabywać realności tylko dla własnego użytku z funduszu rezerwowego, za uprzedniem zezwoleniem władzy nadzorczej.

Par. 34.

Przechowywanie walorów.

Gotowizna Kasy, dokumenty, papiery wartościowe i oddzielone od nich kupony winny być przechowywane pod wspólnem zamknięciem dwóch urzędników Kasy, lub też w instytucjach wymienionych w par. 31 niniejszego statutu.

Par. 35.

Pożyczki kasy.

A. W razie chwilowej potrzeby pieniężnej Zarząd może, celem uzyskania niezbędnej gotowizny, zarządzić sprzedaż lub zastawienie własnych papierów wartościowych, cesję lub obciążenie kaucją własnych sum hipotecznych, albo zaciągnąć pożyczkę z funduszów powiatowych do wysokości 5 proc. ogólnej sumy wkładek wraz z odsetkami.

B. Zarząd obowiązany jest dopilnować niezwłocznego zwrotu zaciągniętej pożyczki, skoro tylko stan Kasy na to pozwoli.

C. Papiery, stanowiące lokatę funduszu rezerwowego, mogą być zastawione o tyle tylko, o ile chodzi o pokrycie wydatków, które winne być zgodnie z par. 39-tym poniesione z funduszu rezerwowego,

D. W razie potrzeby, na podstawie każdorazowej osobnej uchwały Sejmiku, zatwierdzonej przez władze nadzorcze, Zarząd może zaciągać pożyczki na cele specjalne (popieranie rolnictwa, rzemiosła, przemysłu lub odbudowy) lub inwestycyjne do wysokości piętnasto-krot-

nej zakładowego kapitału Kasy—w Banku Polskim, Banku Gospodarstwa Krajowego, Państwowym Banku Rolnym, Polskim Banku Komunalnym, Pocztowej Kasie Oszczędności, poddając się całkowicie statutom tych banków względnie statutowi Pocztowej Kasy Oszczędności.

VI. Środki popierania oszczędności.

Par. 36.

Skarbonki, marki oszczędnościowe, premja.

Celem popierania i ułatwienia oszczędzania, Zarząd może na warunkach przez siebie określonych wypożyczać skarbonki, wydawać marki oszczędnościowe, ustanawiać premje za pilne oszczędzanie i przedsiębrać inne środki, jakie uzna za pożyteczne.

VII. Rewizje, zamknięcia rachunkowe i sporządzanie bilansu Kasy.

Par. 37.

Rewizje.

A. Kasa Oszczędności winna być sprawdzana przez Zarząd przynajmniej raz na miesiąc.

B. Niezależnie od tego Zarząd Kasy winien dokonać przynajmniej raz do roku rewizji nagłej, celem sprawdzenia stanu majątku, całości i bezpieczeństwa funduszów, papierów wartościowych, sum hipotecznych oraz wszelkich walorów Kasy.

C. Wydział Powiatowy w Biłgoraju jest obowiązany dokonywać ze swej strony rewizji nadzwyczajnej.

D. Władzy Nadzorczej przysługuje prawo również prawo dokonywania rewizyj Kasy przez delegowanych do tego urzędników.

E. O dokonaniu rewizji spisuje się protokół, którego jeden egzemplarz winien być przedstawiony Wydziałowi Powiatowemu, drugi zaś zachowany w Kasie.

Par. 38.

Zamknięcie rachunków.

A. Rokiem operacyjnym jest rok kalendarzowy. W końcu roku operacyjnego Kasa Oszczędności zamyka rachunki i nie później jak dnia 15 marca następnego roku podaje zamknięcie rachunków do wiadomości Zarządu Kasy, który po sprawdzeniu przedstawia je Wydziałowi Powiatowemu, do zatwierdzenia przez Sejmik poczem zamknięcie to podaje się do wiadomości władzy nadzorczej.

B. Wyniki zamknięcia rachunków winny być podane do wiadomości publicznej (par. 42).

C. Po zamknięciu rachunków winne być sporządzone wyciągi z ksiąg kasy według numerów rachunków, uwidoczniające wkładcom stan ich rachunków w końcu roku.

Wkładcom przysługuje prawo w każdej chwili porównywać stan książeczki oszczędnościowej ze stanem odpowiedniego rachunku ksiąg kasy.

Par. 39.

Rezerwy, zyski, sumy przekazywane na cele użyteczności publicznej.

A. W zamknięciu rocznem rachunków kasy wartość papierów procentowych winna być podana według ostatniego kursu dziennego roku operacyjnego, jednakże nie wyżej cen kupna.

B. Na pokrycie możliwych strat tworzy się rezerwa strat kursowych i fundusz rezerwowy, zarządzane i księgowane oddzielnie od innych funduszów Kasy.

C. Rezerwa strat kursowych tworzy się z zysków na kursie, otrzymanych przy sprzedaży lub wylosowaniu papierów wartościowych i służy na pokrycie strat kursowych.

D. Fundusz rezerwowy tworzy się z zysków ogólnych, wykazanych w ciągu roku, pozostałych po pokryciu wszystkich kosztów administracyjnych i po uzupełnieniu rezerwy strat kursowych.

Narastające od funduszu rezerwowego odsetki nie mogą być doliczane do zysku rocznego, lecz winne być w całości dopisywane do funduszu rezerwowego, dopóki tenże nie dosięgnie 5 proc. ogólnej sumy wkładów i przypadających za nie odsetek.

E. O ile fundusz rezerwowy wynosić będzie więcej niż 5 proc., a mniej niż 10 proc. sumy wkładów wraz z odsetkami, to połowa odsetek od tego funduszu rezerwowego za zgodą władzy nadzorczej może przejść do dyspozycji Wydziału Powiatowego na cele użyteczności publicznej.

Po dojściu funduszu rezerwowego do 10 proc. sumy wkładów i przypadających na nie odsetek dalsze odliczanie na fundusz rezerwowy ustaje, a cały zysk Kasy wraz z odsetkami od funduszu rezerwowego przechodzi do dyspozycji Wydziału Powiatowego na cele użyteczności publicznej.

Sumy przypadające na cele użyteczności publicznej pozostają w Kasie do chwili wydatkowania ich na te cele przez Wydział Powiatowy.

VIII. Postanowienia końcowe.

Par. 40.

Zmiana statutu.

A. Zmiany do statutu niniejszego może wprowadzić władza nadzorcza z urzędu, bądź na wniosek Sejmiku.

B. O dokonanej zmianie winno być podane do wiadomości publicznej (par. 42). W zawiadomieniu winien być wyraźnie zaznaczony termin wejścia w życie dokonanych zmian i zastrzeżeń o rozciągnięciu ich działania na wszystkich wkładców, którzy nie wypowiedzą wkładek zgodnie z przepisami par. 16-go.

Par. 41.

Likwidacja Kasy.

A. Władzy nadzorczej przysługuje prawo zarządzenia likwidacji Kasy Oszczędności z inicjatywy własnej lub na wniosek Sejmiku. Decyzję o likwidacji Kasy należy podać do wiadomości publicznej (par. 42) trzykrotnie w odstępach czterotygoniowych.

B. Wkładki, niepodniesione po ukończeniu likwidacji winne być zdeponowane na koszt i ryzyko wkładcy w Banku Polskim.

C. Fundusze: rezerwy, na pokrycie strat kursowych i nadwyżka zysków, przekazane Wydziałowi Powiatowemu winny być obrócone na miejscowe cele użyteczności publicznej.

Par. 42.

Publikacje.

Wszystkie publikacje Kasy Oszczędności winny być uskutecznione za pośrednictwem pism perjodycznych, oznaczonych przez Zarząd oraz przez wywieszenie odpowiednich obwieszczeń w lokalu Kasy, jej oddziałów i agentury.

Par. 43.

Nadzór państwowy.

Nadzór nad czynościami Kasy sprawuje Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Par. 44.

Wejście w życie statutu.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia po zatwierdzeniu go przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu.

Biłgoraj, dnia 14 marca 1927 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
Starosta Biłgorajski
(—) *Bobek.*

3) Przetarg na sprzedaż używanego kotła parowego „Kornwalijskiego".

Starostwo Puławskie ogłasza na dzień 10 listopada b. r. o godz. 12 m. 30 po południu powtórny ustny przetarg na sprzedaż:

1. Używanego kotła parowego „Kornwalijskiego" nizkiego ciśnienia z jedną rurą płomienną. Kocioł od ogrzewania centralnego wym. 4,25 mtr.×1,40 mtr. w dobrym stanie i z pełną armaturą. Cena wywoławcza do przetargu 900 zł.

2 Części metalowe żeliwne (rury, radjatory i siatki) od ogrzewania centralnego nienadające się do użytku (szmelc) w ilości około 5000 klg. Cena wywoławcza 10,45 gr. za kg.

Powyższe przedmioty są do obejrżenia w gmachu Starostwa w Puławach. Do przetargu będą dopuszczone osoby, które wniosą do Kasy Skarbowej jako wadjum 50 zł. i odnośne pokwitowanie złożą w Starostwie przed przetargiem.

Puławy, 24 października 1927 r.

Starosta (—) *A. Wiszniewski.*

4) Postępowania wodno-prawne.

L. 4828/IIAD.

Lubelski Urząd Wojewódzki na zasadzie art. art. 45, 252, 195 i 196 Ust. Wodnej z dnia 19.IX 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 102 poz. 936) niniejszym podaje do wiadomości osób zainteresowanych, że w dniu 23.XI 1927 r. godz. 11-ej rano w miejscu odbudowy zakładu wodnego papierni na rzece Sopot, we wsi Hamernia gminy Aleksandrów pow. Biłgorajskiego, należącym do **Stefana Zobczyńskiego** odbędzie się komisyjne dochodzenie wodno-prawne w sprawie odbudowy urządzeń wodnych przy wymienionym zakładzie.

Projekt techniczny (plany), oraz odnośne wyjaśnienia wymienionego przedsiębiorstwa wyłożone są do przejrzenia w Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie, oraz w Urzędzie Gminnym w Aleksandrowie.

Wszelkie podania lub protokularne oświadczenia przeciwko udzieleniu zezwolenia, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania zabezpieczających urządzeń i żądania wypłaty odszkodowań winny być wnoszone do Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie przed upływem wyżej wskazanego terminu komisyjnego dochodzenia, a najpóźniej w trakcie samego dochodzenia.

Osoby zainteresowane, które w oznaczonym wyżej terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciwko udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów tracą do tego prawo.

Będą one mogły w przyszłości przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa przez przedsiębiorcę żądać tylko wzniesienia utrzymania urządzeń, zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Lublin, dnia 8 października 1927 r.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
w.z (—) *Rączka.*

L. 10466/Ad.

Lubelski Urząd Wojewódzki na zasadzie art. art. 254, 186, 195 i 196 Ust. Wodnej z dn. 19.IX 1922 r. (Dz. Ust. № 102 poz. 936) niniejszym podaje do wiadomości osób zainteresowanych, że w dniu 3.XII 1927 r. godz. 9-a przy młynie na rzece Sopot we wsi Osuchach, gminy Łukowa pow. Biłgorajskiego należącym do **Józefa Barcickiego** i sukcesorów Romana Barcickiego odbędzie się komisyjne dochodzenie wodno-prawne w sprawie ustalenia wysokości dozwolonego spiętrzenia wody przy pomienionym młynie.

Projekt techniczny (plany), oraz odnośne wyjaśnienia wymienionego przedsiębiorstwa wyłożone są do przejrzenia w Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie, oraz w Urzędzie Gminnym w Łukowej.

Wszelkie podania lub protokularne oświadczenia przeciwko udzieleniu zezwolenia, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania zabezpieczających urządzeń i żądania wypłaty odszkodowań winny być wnoszone do Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie przed upływem wyżej wskazanego terminu komisyjnego dochodzenia, najpóźniej w trakcie samego dochodzenia.

Osoby zainteresowane, które w oznaczonym wyżej terminie, lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciwko udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do tego prawo.

Będą one mogły w przyszłości przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa przez przedsiębiorcę żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń, zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Lublin, dnia 14 października 1927 r.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
Dr. B. Grużewski.

L. 10918/Ad.

Lubelski Urząd Wojewódzki na zasadzie art. art. 252, 254, 186, 195 i 196 Ust. Wodnej z dnia 19.IX 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 102 poz. 936) niniejszym podaje do wiadomości osób zainteresowanych, że w dniu 24.XI 1927 roku o godz. 9-ej rano przy młynie na rzece Wildze we wsi Niecieplin gminy Wola Rębkowska pow. Garwolińskiego należącym do **Franciszka Makulca** odbędzie się komisyjne dochodzenie wodno-prawne w sprawie ustalenia istnienia prawnego rozmiaru praw przy pomienionym młynie.

Projekt techniczny (plany), oraz odnośne wyjaśnienia wymienionego przedsiębiorstwa wyłożone są do przejrzenia w Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie, oraz w Urzędzie Gminnym w Woli Rębkowskiej.

Wszelkie podania lub protokularne oświadczenia przeciwko udzieleniu zezwolenia, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania zabezpieczających urządzeń i żądania wypłaty odszkodowań winny być wnoszone do Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie przed upływem wyżej wskazanego terminu komisyjnego dochodzenia, najpóźniej w trakcie samego dochodzenia.

Osoby zainteresowane, które w oznaczonym wyżej terminie, lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciwko udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do tego prawo.

Będą one mogły w przyszłości przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa przez przedsiębiorcę żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń, zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Lublin, dnia 11 października 1927 r.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
Dr. B. Grużewski

L. 8398.Ad.

Lubelski Urząd Wojewódzki na zasadzie art. art. 254, 186, 195 i 196 Ust. Wodnej z dnia 19.IX 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 102 poz. 936) niniejszym podaje do wiadomości osób zainteresowanych, że w dniu 25.XI 1927 r. przy młynie na rzece Sannie w Potoczku gminy Potok pow. Janowskiego, należącym do **Wojciecha Przanowskiego**, odbędzie się komisyjne dochodzenie wodno-prawne w sprawie ustalenia istnienia i rozmiaru praw wodnych przy pomienionym młynie.

Projekt techniczny (plany), oraz odnośne wyjaśnienia wymienionego przedsiębiorstwa wyłożone są do przejrzenia w Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie, oraz w Urzędzie Gminnym w Potoku.

Wszelkie podania lub protokularne oświadczenia przeciwko udzieleniu zezwolenia, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania zabezpieczających urządzeń i żądania wypłaty odszkodowań winny być wnoszone do Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie przed upływem wyżej wskazanego terminu komisyjnego dochodzenia a najpóźniej w trakcie samego dochodzenia.

Osoby zainteresowane, które w oznaczonym wyżej terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciwko udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do tego prawo.

Będą one mogły w przyszłości przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa przez przedsiębiorcę żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń, zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Lublin, dnia 3 października 1927 r.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
wz. (—) *Rączka.*

L. 10017.Adm.

Lubelski Urząd Wojewódzki na zasadzie art. art. 254, 186, 195 i 196 Ust. Wodnej z dnia 19.IX 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 102, poz. 936) niniejszem podaje do wiadomości osób zainteresowanych, że w dniu 28.XI 1927 r. przy młynie na rzece Giełczew w Siostrzytowie gminy Jaszczów pow. Lubelskiego należącym do **Józefa Bogusławskiego**, odbędzie się komisyjne dochodzenie wodno-prawno w sprawie ustalenia istnienia prawnego i rozmiaru praw, przy pomienionym młynie..

Projekt techniczny (plany), oraz odnośne wyjaśnienia wymienionego przedsiębiorstwa wyłożone są do przejrzenia w Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie, oraz w Urzędzie Gminnym w Jaszczowie.

Wszelkie podania lub protokularne oświadczenia przeciwko udzielaniu zezwolenia, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania zabezpieczających urządzeń i żądania wypłaty odszkodowań winny być wnoszone do Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie przed upływem wyżej wskazanego terminu komisyjnego dochodzenia, a najpóźniej w trakcie samego dochodzenia.

Osoby zainteresowane, które w oznaczonym wyżej terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciwko udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do tego prawo.

Będą one mogły w przyszłości przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa przez przedsiębiorcę żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń, zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Lublin, dnia 4 października 1927 r.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
wz. (—) *Rączka.*

L. 10853/II. AD.

Lubelski Urząd Wojewódzki na zasadzie art. art. 254, 186, 195 i 196 Ust. Wodnej z dn. 19.IX 1922 r. (Dz. Ust. № 102 poz. 936) niniejszym podaję do wiadomości osób zainteresowanych, że w dniu 30.XI 1927 r. godz. 13 przy młynie na rzece Kosarzewce w maj. Bychawa-Podzamcze gminy Bychawa pow Lubelskiego należącego do **Antoniego Budnego** odbędzie się komisyjne dochodzenie wodno-prawne w sprawie ustalenia istnienia prawnego i rozmiaru praw wodnych przy pomienionym młynie.

Projekt techniczny (plany), oraz odnośne wyjaśnienia wymienionego przedsiębiorstwa wyłożone są do przejrzejrzenia w Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie, oraz w Urzędzie Gminnym w Bychawie.

Wszelkie podania lub protokularne oświadczenia przeciwko udzieleniu zezwolenia, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania zabezpieczających urządzeń i żądania wypłaty odszkodowań winny być wnoszone do Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie przed upływem wyżej wskazanego terminu komisyjnego dochodzenia, a najpóźniej w trakcie samego dochodzenia.

Osoby zainteresowane, które w oznaczonym wyżej terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjne nie podniosą przeciwko udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do tego prawo.

Będą one mogły w przyszłości przeciw szkodliwemn działaniu wykonywania nadanego prawa przez przedsiębiorcę żądać tylko wzniesieuia utrzymywania urządzeń, zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się dogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Lublin, dnia 7 października 1927 r.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
w/z (—) *Rączka.*

L. 5894. Adm.

Lubelski Urząd Wojewódzki na zasadzie art. art. 254, 186, 195 i 196 Ust. Wodnej z dnia 19.IX 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 102, poz. 936) niniejszym podaje do wiadomości osób zainteresowanych, że w dniu 22.XI 1927 roku przy młynie na rzece Por w Sułowcu gminy Sułów, pow. Zamojskiego należącym do **Katarzyny Huskowskiej**, odbędzie się komisyjne dochodzenie wodno-prawne w sprawie ustalenia istnienia i rozmiaru praw wodnych przy pomienionym młynie.

Projekt techniczny (plany), oraz odnośne wyjaśnienia wymienionego przedsiębiorstwa wyłożone są do przejrzenia w Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie, oraz w Urzędzie Gminnym w Sułowie.

Wszelkie podania lub protokularne oświadczenia przeciwko udzieleniu zezwolenia, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania zabezpieczających urządzeń i żądania wypłaty odszkodowań winny być wnoszone do Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie przed upływem wyżej wskazanego terminu komisyjnego dochodzenia, a najpóźniej w trakcie samego dochodzenia.

Osoby zainteresowane, które w oznaczonym wyżej terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciwko udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do tego prawo.

Będą one mogły w przyszłości przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa przez przedsiębiorcę żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń, zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Lublin, dnia 4 października 1927 r.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału Administrac.
wz. (—) *Rączka.*

5) Licytacje i postępowania spadkowe.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Zamościu: Wiktor Klaude, w Zamościu zamieszkały, na zasadzie art 1133 1149 U. P. P. C. niniejszym ogłasza, że dla wyegzekowania na rzecz Katarzyny Kowalczuk sumy 900 złotych z kosztami, dnia 16 grudnia 1927 roku, o godz. 10 rano, w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Zamościu odbędzie się **publiczna sprzedaż z licytacji majątku nieruchomego Franciszka Kmiecia.**

Podlegająca sprzedaży nieruchomość położona jest we wsi Hutkowie, gm. Suchowola, pow. Zamojskiego woji Lubelskiego i składa się z połowy osady włościańskiej, zapisanej w tabeli likwidacyjnej pod № 49/67, o przestrzen. 8 morgów 203 prętów ziemi ornej i łąki, w tem łąki około 1 m. 100 pr. z prawami do serwitutu leśnego w lasach majątku Suchowola i położona jest w dwuch działkach.

Na osadzie tej znajdują się zabuwania drewniane, kryte słomą, w stanie złym, jako to: a) dom mieszkalny, b) obora i c) 2 poddachy.

Opisana nieruchomość w zastawie i dzierżawie nie jest, księgi hipotecznej urządzonej nie posiada, obciążona jest egzekwowaną spłatą, pozatem zapodanemi długami w sumie około 300 złotych i podatkami na sumę 34 zł. 79 gr. i podlega sprzedaży według aktu opisu, sporządzonego w dniu 29.VII 1927 roku.

Sprzedaż z licytacji rozpocznie się od sumy szacunkowej 3000 złotych.

Do licytacji przystąpić mogą tylko osoby, mające prawo nabywać osady włościańskie, po złożeniu kaucji w wysokości 300 złotych.

Akta tyczące się sprzedaży przejrzeć można w kancelarji Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Zamościu.

Zamość, dnia 5 października 1927 roku
Komornik Sądowy w/z *A. Piech.*

Po raz drugi:

Wydział Hipoteczny przy Sądzie Pokoju w Tomaszowie Lubelskim obwieszcza, że otwarte zostało postępowanie spadkowe po zmarłym dnia 15 stycznia 1927 r. Moszku Szlafroku współwłaścicielu nieruchomości w osadzie Tyszowce № hip. 89 i sumy hipotecznej 400.000 mk. z kaucją w kwocie 160.000 mk. na tejże nieruchomości zabezpieczonej.

Termin zamknięcia postępowania spadkowego wyznaczony został na 19 stycznia 1928 r., w którym to dniu interesowani winni zgłosić prawa swoje w Wydziale Hipotecznym pod skutkami prekluzji.

Wydział Hipoteczny w Hrubieszowie obwieszcza, iż otwarto postępowanie spadkowe po zmarłych:

Józefie Gancarzu, wierzycielu sumy 2000 rubli z odsetkami, subintabulowanych w wykazie hipotecznym nieruchomości w Hrubieszowie № hipoteczny 357.

Wolfie-Jojnie i Szajndli małżonkach Heringach, właścicielach sklepu w Hrubieszowie № hipoteczny 41.

Termin zamknięcia postępowań spadkowych i regulacji powyższych spadków wyznaczony został na dzień 7 tutego 1928 roku, w którym interesowani winni zgłosić prawa swoje do takowych w kancelarji hipotecznej w Hrubieszowie pod skutkami prekluzji.

6) Zagubione dokumenty.

Starosta Bialski ogłasza:

Po raz trzeci:

Dedes Jan, rocznik 1885, mieszkaniec gminy Kościeniewicze zagubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Łuków.

Starosta Garwoliński ogłasza:

Gostół Józef zam. w Chotyni-Nowej gm. Górzno zgubił pozwolenie na prawo posiadania i noszenia broni krótkiej rewolweru wydane przez Starostwo Garwolińskie w dn. 15 maja 1927 r. za № 294031/615.

Makulcowi Janowi s. Antoniego zam. w m. Garwolinie skradziono dowód osobisty wydany przez Starostwo Garwolińskie w dniu 5.V 23 r. za № 1061.

Starosta Hrubieszowski ogłasza:

Zalewski Feliks roczn. 1895 zamieszkały w Hrubieszowie, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Hrubieszów.

Starosta Janowski ogłasza:

Po raz trzeci:

Rej Antoni ze Słodkowa gm. Brzozówka pow. Janowskiego roczn. 1904 zagubił kartę urlopową wydaną przez D-wo 23 p.p. w Włodzimierzu

Konefałowi Piotrowi z Polichny gminy Brzozówka pow. Janowskiego r. 1896 skradziono d. 17.VI 1927 roku książeczkę wojskową i kartę mob. wydane przez P. K. U. Biłgoraj.

Starosta Krasnostawski ogłasza:

Stępień Franciszek ur. w 1887 r. zam. w Antoniówce gm. Gorzków zgubił książeczkę wojskową wydaną mu przez P.K.U. Zamość.

Starosta Lubartowski ogłasza:

Bodzak Jan, zamieszkały w Ruskowoli, gm. Serniki zgubił poświadczenie wydane przez Komisję Poborową w Lubartowie 10 czerwca 1925 r. № listy 1141 (Kat. E.)

Starosta Lubelski ogłasza:

Lachsztern Rajzla, zam. w Lublinie ulica Wąska № 5 zgubiła dowód osobisty wydany przez Starostwo Lubelskie w roku 1926 L. 27/176/I.

Zalewska Marja Jadwiga zgubiła legitymację nauczycielską wydaną przez Inspektorat Szkolny w Wilnie za Nr. 289.

Starosta Łukowski ogłasza:

Dołęgowski Jan zam. we wsi Gręzówka gm. Dąbie zgubił świadectwo na konia wałacha lat 7, maści gniadej.

Dukielskiemu Heronimowi zam. we wsi Hordzieżka gm. Gułów skradziono dokumenty wojskowe inwalidzkie książkę, legitymację i dekret.

Grynbaum Grynbaum zam. we wsi Kłębów gm. Ulan zgubił dokument wojskowy, kartę powołania jako popisowy 1904 rocznika.

Kamiński Michał zam. w Łukowie zgubił dowód osobisty Nr. 657 wydany przez Starostwo Łukowskie w roku 1922.

Stencel August zam. w Łukowie zgubił świadectwo pochodzenia na konia wałacha lat 5, maści dereszowatej wydane przez Urząd gminy Ulan w roku 1926.

Starosta Puławski ogłasza:

Łukasiewiczówna Stefanja zamieszkała w Osinach, gminy Żyrzyn, powiatu Puławskiego zgubiła legitymację nauczycielską wydaną przez Kuratorjum Lubelskie dnia 20.IX 1927 r. Nr. 196.

Starosta Sokołowski ogłasza:

Błoński Aleksander, zam. w Sokołowie przy ulicy Granicznej Nr. 2, zgubił książeczkę wojskową r. 1898, wydaną przez P.K.U. Ostrów-Komarowo, i dowód osobisty, wydany przez Starostwo w Bielsku Poleskim w r. 1921.

Po raz trzeci:

Byszewski Bolesław, zamieszkały w Sokołowie, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Ostrów-Łomż., roczn. 1888.

Starosta Węgrowski ogłasza:

Po raz trzeci:

Molska Marjanna zamieszkała w Łojkach gminy Łochów pow. Węgrowskiego zgubiła paszport zagraniczny, wydany przez Starostwo Węgrowskie dnia 30.VII 1927 r. L. 47/261835.

Kopeć Aleksander zamieszkały w Janowie gminy Wyszków zgubił tymczasowe zaświadczenie demobilizacji wydane przez Dowództwo 22 p.p. w Siedlcach 29.XI 1921 r.

Starosta Zamojski ogłasza:

Lerner Aron-Josef ślusarz zam. w Szczebrzeszynie pow. Zamojskiego zgubił paszport zagraniczny wydany przez Starostwo Zamojskie za Nr. 69/2269/1920 r.

Ogłoszenie.

Smołucha Józef nauczyciel Szkoły w Hrebennem gm. Horodło pow. Hrubieszowskiego zagubił legitymację urzędniczą wydaną przez Kuratorjum Okręgu Lub. za L. 2545/26 r. oraz książkę wojskową wydaną przez P.K.U. w Hrubieszowie.

Redakcję zakończono 20 października 1927 r.

Drukarnia M. Kossakowska w Lublinie.